

היום האחרון הוא סוף

הזמן המוגבל וימים האחרונים של

העולם, והוא ידוע בשם יום התקומה, ובין מבשריו הוא החיים שלאחר המוות והסימנים של השעה, אז הם חלק ממנה והיא נקראת אחרונה כי היא היום האחרון שאין אחריו יום; בה יתחלקו אנשים לאחר חשבון וגמול, ויאספו אל משכנם הסופי. או לגן עדן או לגיהנום

, והאמונה ביום האחרון היא תנאי של אמונה, והאמונה בה לא צריכה להיות רק כללית; אלא יש צורך להאמין בכל אירועיה ופרטיה הכלל האמונה ביום האחרון האמונה ביום האחרון הוא אחד מששת עמודי התווך של האמונה, שליחים, והיום האחרון, ולהאמין בגורל, טובו והתקבלו עדויות רבות המראות את

רעיונות האחרון, כמו שאמר הקב"ה: (אך צדקה הוא המאמין בה' וביום האחרון) וכן מהאזכור התדיר של יום זה בקוראן הקדוש; כמו שהקורא בשו"ת כמעט ולא עובר דף מקרא אלא שהוא מוצא בו אזכור של היום האחרון, ואין אמונת העבד שזה אלא אם כן מאמין ביום הזה, כ

יון שהוא אחד. מעמודי התווך של האמונה ליום זה יש השפעה רבה על התנהגות המוסלמי. זו סיבה ליראת ה', התנהגות צודקת של העבד ולא היצמדות לעולם

האמונה ביום האחרון היא אחד מיסודות האמונה שבה אמונת העבד אינה שלמה ואינה ישרה. אלא עם כולם, וזה מעיד על חשיבותו; הוא מוזכר לעתים קרובות בספר ה' ומקושר לאמונה באל הכול יכול, ולאמונה ביום האחרון יש יתרונות גדולים ותועלות גדולות המגיעות ליחיד בטוב.

מעמד האמונה ביום האחרון הטקסטים של הקוראן הקדוש והסונה של הנביא מלאים בדיבור על היום האחרון, אירועיו וקודמיו. היכן שהיום הזה מתחיל עם התרחשותם של שינויים גדולים ביקום, אז השמים מתפצלים, כוכבי הלכת מתנגשים זה בזה, הכוכבים מתפזרים,

ההרים נמסים, וכל מה שאנשים היו נראים כמו נהרס. בנשיפה בתמונות, אז כל אלה שבשמים ובארץ נדהמים, ואלוהים הכול יכול אמר: (אז כשאנו נושבים בתמונות, אחד הוא אחד והארץ וההרים הרה, ואמר: שמים ומי על הארץ חוץ ממה שאלוהים ירצה, אז שוב נושף

לתוכו, והנה עומדים ומסתכלים.) והרבה פסוקים מהקוראן הקדוש וסונת הנביא. לציין כי אמונה ביום האחרון היא אחד מעמודי התווך של האמונה, ולכן היא אחת מעמודי התווך של האמונה לפעמים. כפי שאמר הנביא - יהי רצון, ושלום ה': (להאמין באלוהים,

במלאכיו, בספריו, בשליחיו וביום האחרון, ולהאמין בגורל, בטובו וברעיו ולפעמים היא קשורה באמונה בה' הכל יכול, כגון אמרו - כבודו: (הילחם באלה שאינם מאמינים בה', לא ביום האחרון) תוכן האמונה בה'. היום האחרון כולל אמונה ביום האחרון בכמה

דברים שאי אפשר לעשות בלעדיו, כלומר: הראשון שבהם הוא שהמשרת מאמין בתנאים המוקדמים של היום האחרון; כמו המוות, ייסורי הקבר וסימני השעה. השני הוא להאמין בתחיית אלוהים של אנשים מהקברים. השלישית היא האמונה באירועי היום האחרון עצמו

; כגון דחיסה, חשבון, פיצוי, השתדלות, האגן, השביל וכדומה. הרביעית היא האמונה בקיומו של גן עדן ואושרו, ובגיהנום וייסוריו, ושנשים מיועדים לגן עדן או לגיהנום, וכל מה שאלוהים אמר ושליחו סיפר על אירועי היום האחרון או מה שיש. הקשורים אליו חובה על

המוסלמי להאמין בו בוודאות, ולהאמין שמה שהוזכר מהסימנים והאירועים הוא בלתי נמנע להופיע ולהתגשם, ללא פרשנות אישית. אלא, המשרת מאמין מעמודי התווך של האמונה

היום האחרון הוא יום תחיית המתים; מה הכוונה בזה: מזמן ההתכנסות ועד האינסוף, או עד שאנשי גן העדן נכנסים לגן עדן ואנשי אש גיהנום, והוא נקרא היום האחרון; כי זה אחרון הזמנים המוגבלים; או כי מאוחר לעולם; וכי אין לילה אחריו; כי זה הימים האחרונים של העולם

[אמונה ביום האחרון: זוהי האמונה המוצקה שאלוהים הכין זמן שבו הוא יסיים את חיי העולם.

ונאמר בהגדרתו באופן כללי: זו אמונה בכל אשר נאמר ה' - כבודו - בספרו, ושליחו עליו ה' תפילת ה' ושלו, על מה שיקרה לאחר המוות. ממשפט הקבר ומייסוריו, תחיית המתים, ההתכנסות, העיתונים, החשבון, האיזון, האגן, [השביל, השתדלות, גן העדן והגיהנום, ומה שהוכן אלוהים הכל יכול לכל משפחותיהם

אז: אמונה ביום האחרון היא אמונה בנסתר; כי אף אחד לא היה עד לזה בעצמו, אבל הקב"ה אמר לנו באמצעות שליחיו הנכבדים, לכן דרכו היא העברת הנכונה של מה שבא בספר והסונה הנכונה

אבל הקב"ה שסיפר לנו על היום האחרון, חייב אותנו להאמין בו, והפך אותו לאחד מעמודי התווך של האמונה. הוא הפקיד בידי האינסטינקט האנושי את היכולת להאמין בנסתר, וייחד את האדם בעניין זה. מבין מה שהוא הבחין בו, נדיבותו והשפע שלו

החיה חיה רק בגבולות מה שהחושים תופסים, ועולמו מוגבל בטווח הזה, אבל אלוהים כיבד את האדם, לא רק מגביל אותו בגבולות מה שחושיו תופסים, אלא הרחיב את אופקיו והרחיב אותם, והעניק לו את המאפיין הזה, שהוא היכולת להאמין במה שהחושים אינם תופסים, ולכן נשמתו הפכה מרווחת יותר. ועמוק יותר מהחיה, האופקים שלה נעשו רחבים יותר ויותר

אבל הבורות תמיד מעוותת את דמותו של האדם, ומחזירה אותו לתחתית הממזרים לאחר שברא אותו בצורה הטובה ביותר

הבורות העכשווית רוצה להפוך את האדם לחיה ולגביל אותו למה שחושיו תופסים בלבד! אתה רוצה לשלול ממנו את הכבוד שבו כיבד אותו אלוהים, ולבטל מעולמו את כל העולם הבלתי נראה, באמתלה של ריאליזם רוח מדעית!! ואז היא מתדרדרת באדם מבחינה רוחנית, פסיכולוגית ומוסרית, ובסופו של דבר גורמת לו לאבד את

ההכרח להאמין ביום האחרון ועדויותיו

האמונה ביום האחרון מסומנת על ידי הקוראן והסונה של הנביא, והקוראן כולו, מפתיחתו ועד לסיומו, מלא באזכור. תנאי היום האחרון, ופרטי מה שיש בו, ומבסס זאת עם חדשות אמיתיות ודוגמאות שניתנו לשיקול והכוונה

היצר המשותף מעיד על כך ומנחה אותו, ואין אמת במה שטוענים האנשים המוטעים שהשכל מכחיש את התרחשות תחיית המתים ותחיית המתים, שהרי השכל אינו מונע את התרחשותה, והנביאים אינם מביאים את מה שהשכלים מטעים את התרחשותה. גם אם הביאו דבר המבלבל את השכלים, ומטעים זה אמרו חכמינו: [הדינים באים עם צדפות השכל, לא באי-אפשרות השכל

באשר לראיות של תחיית המתים, תחיית המתים והיום האחרון, הן רבות מאוד, כולל הדברים הבאים

ראשית: חלוקות על התרחשות תחיית המתים

במה שבא במשפט טקסטים ומה שפירשו החוקרים המהימנים, והוא מעוניין לזכור כל הזמן את קרבתו של יום התחייה; להגברת הקשר והקרבה לה' הכל יכולמדענים חילקו את סימני היום האחרון לסימנים קטנים ועיקריים: הקטין הוא זה שהצביע על

התקרבות יום התחייה, ורובם התרחשו; כמו שליחות השליח - יברך אותו ה' וישן לו שלום -, ריבוי ההרג, אובדן האמון ועוד סימנים המוזכרים בטקסטים המשפטיים האותנטיים. השלטים הגדולים קרובים יותר לשעה מהקטנים, ומתריעים על תחילת השעה. כולל הופעת המהדי

, הופעתו של האנטיכריסט, ירידתו של נביא האל ישוע - עליו השלום -, יציאת גוג ומגוג, העשן, זריחת השמש ממערב וסימנים נוספים. הכלולים בטקסטים

המשפטיים האותנטיים, והסימנים האלה באים זה אחר זה ברצף, ואם זה יסתיים, אלוהים ישלח את המשרתים מהקברים. פירות והשפעות של אמונה ביום האחרון להשגת

האמונה ביום האחרון בליבו של מוסלמי יש השפעות גדולות בעולם הזה ובעולם הבא, ובין ההשפעות הללו הן הבאות: הגברת נכונותו של המשרת לציית. אלה, המרומם והמלכותי, אמר: (זה הספר, אין ספק בכך

להזכיר הצהרה על חשיבותה הרבה והשפעתה הרבה על ההתנהגות המוסלמית. דאגה להכנה ליום האחרון את רצונו של המשרת להרבות ממעשים טובים,

להימנע מעבודות הכחשה ולהגביר את נכונותו ליום הגדול הזה. על תשוקה * לשמים היא המחסה והכנה לתפקידי האחרון. יום; מעמידה בחשבון לפני ה', חציית השביל, מעופפת עיתונים וכו', מושפעת ופוחדת כשמזכירים את העולם הבא, וחוזרת ו

חוזרת אל ה' הכל יכול.

האמונה ביום האחרון הופכת את המוסלמי לנכונות יותר לעשות מעשים של פולחן, ליותר פחד ויראת שמים, ויותר תקווה בשכרו ובהנאתו. ותאוות השכר על כך

שמות האחרונים. יום התרבו שמותיו של יום התקומה בשל גדולתו של היום הזה, וריבוי זוועותיו והמתרחש בו. ליום האחרון יש שמות רבים, ביניהם יום אזפא.

; כל יום בקרוב. יום הבעת'; כי זה היום שבו אנשים יוצאים מקברם בחיים. יום טאגאבון כלומר, ביום שבו אנשים יתחלקו, אז הוא יאסוף אותם לגן עדן או

לגיהנום. יום מפגש היכן שאנשי הארץ ואנשי שמים נפגשים, והצורך והנדכאים נפגשים, כשם שהבריאה פוגשת את בוראו. יום השיחה; היכן שבעלי הגיהנום קוראים לבעלי

גן העדן להציל אותם מייסורים, ובעלי גן העדן קוראים לבעלי הגיהנום שהבטחת ה' אמתית, והמלאכים קוראים לבעלי גן העדן, ומבשרים להם בשורות משמחות על

נצח בגני האושר. יום שְׁיִשִּׁי. יום הדין. ההשתייכות

שבה כל פעולה זכאית ומוצגת לבעליה. יום שברון לב שבו אדם מתחרט על מה שהזניח. יום האלמוות. יום בחוץ. תקציר המאמר: אמונה ביום האחרון פירושה ודאות שיהיה יום בו יעמדו המשרתים לפיצוי וחשבון, ואמונה זו חייבת, שכן היא מעמודי התווך של

האמונה, והאמונה באחרון. ליום יש חשיבות רבה, ועל כך ציינו פסוקים וחדית'ים רבים, כשם שלאמונה ביום האחרון יש השפעות ופירות, וליום האחרון שמות רבים; כמו יום התקומה ויום התקומה

הגדרת אמונה ביום האחרון לילדים כדאי להזכיר כבר בהתחלה שמי שרוצה לדבר עם ילדים על היום האחרון חייב לקחת בחשבון את הבנתו, להתמקד בצד של הפיתוי ולדון איתם בצורה פשוטה כך יש לכך את ההשפעה הגדולה ביותר על נפשם, וניתן להגדיר את היום האחרון ולהגדיר

עליו אמירה קצרה. בהמשך: היום האחרון הוא יום התחייה, והוא מזמן ההתכנסות ועד האינסוף, או עד אנשי גן העדן ואנשי הגיהנום נכנסים לעולם האמונה ביום האחרון היא האמונה המוצקה שאלוהים הכין זמן שבו חיי העולם הזה יסתיימו, וזהו זמן שרק אלוהים הכל יכול יודע על, והוא לא סיפר על כך לאנשים; כדי שיהיו מוכנים תמיד למעשים טובים, עלינו להרבות

במעשים הטובים המקרבים אותנו לאלוהים; כגון תפילה, צום וקריאת הקוראן האמונה ביום האחרון היא אחד מעמודי התווך של האמונה, ואחד מעיקרי האסלאם. האמונה ביום האחרון היא אמונה בבלתי נראה, אלוהים הכל של היום האחרון הוא שזו חזרתם של כל האנשים told us about יכול

ביום התקומה להתחשבנות והשכר על מה שכל אחד מהם נתן בעולם הזה. הקב"ה הוא השמים והארץ, וחלילה ליצור משהו בלי חוכמה או שכל. ובחדית: (כשחזרתי אל שליח ה' - עליו ה' תפילת ה' ושלום - נודד מהים, אמר: לא תספר לי על נפלאות מה שראית בארץ. של

חבש? צעירים ביניהם אמרו: כן, הו שליח האלוהים. בעודנו יושבים חלפה על פנינו אישה זקנה מנזיריהם, נושאת תינוק. על ראשה היה טפטוף מים, אז היא חלפה על פני ילד מקרבם. אותם, והוא הניח את אחת מידיה בין כתפיה, ואז דחף אותה, והיא נפלה על ברכיה,

והצווארון שלה נשבר. במה שהם הרוויחו, אתה תדע מחר איך העניינים שלי וענייניך איתו. אמר: שליח ה' - יהי רצון ה' ושלום עליו - אומר: צודק אתה צודק. איך הקב"ה מקדש אומה שהחלשים שבהם לא נלקחים מהחזקים). היום האחרון הוא א. סיבה להקפיד על ה'

הכל יכול בכל מעשיו, והוא מניע לדרישת מעשי פולחן וכנות בהם, רצון בעולם הבא, ומניע לא להתעסק יתר על המידה בענייני עולם שלא יעילו לו ביום ה'. תחיית המתים, אז הוא משקיע את זמנו כמו שצריך ומבלה אותו בלבד במה

סופר את הדרשה: מגיד בן סלימאן אלראסי, על נשאתה בחמישה עשר לחודש ד'ו אלקידה לשנת 1442, בעיר

בממלכת ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761, המתפרסם בעמוד

מושג האמונה ביום האחרון היום האחרון הוא סוף הזמן המוגבל וימים

האחרונים של העולם, והוא ידוע בשם יום התקומה, ובין מבשריו הוא החיים שלאחר המוות והסימנים של השעה, אז הם חלק ממנהוהיא נקראת אחרונה כי היא היום האחרון שאין אחריו יום; בה יתחלקו אנשים לאחר חשבון וגמול, ויאספו אל משכנם הסופי. או לגן עדן או

לגיהנום, והאמונה ביום האחרון היא תנאי של אמונה, והאמונה בה לא צריכה להיות רק כללית; אלא יש צורך להאמין בכל אירועיה ופרטיה כלל האמונה ביום האחרון האמונה ביום האחרון הוא אחד מששת

שליחים, והיום האחרון, ולהאמין בגורל, טובו עמודי התווך של האמונה, והתקבלו עדויות רבות המראות את ורעיביום האחרון, כמו שאמר הקב"ה: אך צדקה הוא המאמין בה' וביום האחרון, וכן מהאזכור התדיר של יום זה בקוראן הקדוש; כמו שהקורא בשו"ת כמעט ול

א עובר דף מקרא אלא שהוא מוצא בו אזכור של היום האחרון, ואין אמונת העבד שוה אלא אם כן מאמין ביום הזה, כיון שהוא אחד. מעמודי התווך של האמונה, וגם ליום זה יש השפעה רבה על התנהגות המוסלמי. זו סיבה ליראת ה', התנהגות צודקת של העבד ולא היצמדות לעולם האמונה ביום האחרון היא אחד מיסודות האמונה שבה אמונת העבד אינה שלמה ואינה ישרה. אלא עם

כולם, וזה מעיד על חשיבותו; הוא מוזכר לעתים קרובות בספר ה' ומקושר לאמונה באל הכול יכול, ולאמונה ביום האחרון יש יתרונות גדולים ותועלות גדולות המגיעות ליחיד בטוב. מעמד האמונה ביום האחרון הטקסטים של הקוראן הקדוש והסונה של הנביא מלאים בדיבור על היום האחרון, אירועיו וקודמיו. היכן שהיום הזה מתחיל עם התרחשותם של שינויים גדולים ביקום, אז הש

מים מתפצלים, כוכבי הלכת מתנגשים זה בזה, הכוכבים מתפזרים, ההרים נמסים, וכל מה שאנשים היו נראים כמו נהרס. בנשיפה בתמונות, אז כל אלה שבשמים ובארץ נדהמים, ואלוהים הכול יכול אמר: אז כשאנו נושבים בתמונות, אחד הוא אחד ואחד והארץ וההרים הר

ה, ואמר: שמים ומי על הארץ חוץ ממה שאלוהים ירצה, אז שוב נושף לתוכו, והנה עומדים ומסתכלים והרבה פסוקים מהקוראן הקדוש וסונת הנביא. לציין כי אמונה ביום האחרון היא אחד מעמודי התווך של האמונה, ולכן היא אחת מעמודי התווך של האמונה לפעמים. כפי שאמר הנביא - יהי רצון ושלום ה': להאמין באלוהים, במלאכיו, בספריו, בשליחיו וביום האחרון, ולהאמין

בגורל, בטובו וברעיוולפעמים היא קשורה באמונה בה' הכל יכול, כגון אמרו - כבודו: הילחם באלה שאינם מאמינים בה', לא ביום האחרון תוכן האמונה בה'. היום האחרון כולל אמונה ביום האחרון בכמה דברים שאי אפשר לעשות בלעדיו, כלומר הראשון שבהם הוא שהמשרת מאמין בתנאים המוקדמים של היום האחרון; כמו המוות, ייסורי הקבר וסימני השעה. השני הוא להאמין

בתחיית אלוהים של אנשים מהקברים. השלישית היא האמונה באירועי היום האחרון עצמו; כגון דחיסה, חשבון, פיצוי, השתדלות, האגן, השביל וכדומה. הרביעית היא האמונה בקיומו של גן עדן ואשור, ובגיהנום ויסוריו, ושנשים מיועדים לגן עדן או לגיהנום, וכל מה שאלוהים אמר ושליחו סיפר על אירועי היום האחרון או מה שיש. הקשורים אליו חובה על המוסלמי ל

האמין בו בוודאות, ולהאמין שמה שהוזכר מהסימנים והאירועים הוא בלתי נמנע להופיע ולהתגשם, ללא פרשנות אישית. אלא, המשרת מאמין במה שבא במשפט טקסטים ומה שפירשו החוקרים המהימנים, והוא מעוניין לזכור כל הזמן את קרבתו של יום התחייה; להגב

רת הקשר והקרבה לה' הכל יכול מדענים חילקו את סימני היום האחרון לסימנים קטנים ועיקריים: הקטין הוא זה שהצביע על התקרבות יום התחייה, ורובם התרחשו; כמו שלחות השליח - יברך אותו ה' וישן לו שלום -, ריבוי

ההרג, אובדן האמון ועוד סימנים המוזכרים בטקסטים המשפטיים האותנטיים. השלטים הגדולים קרובים יותר לשעה מהקטנים, ומתריעים על תחילת השעה. כולל הופעת המהדי, הופעתו של האנטיכריסט, ירידתו של נביא האל ישוע - עליו השלום -, יציאת גוג ו

מגוג, העשן, זריחת השמש ממערב וסימנים נוספים. הכלולים בטקסטים המשפטיים האותנטיים, והסימנים האלה באים זה אחר זה ברצף, ואם זה יסתיים, אלוהים ישלח את המשרתים מהקברים. פירות והשפעות של אמונה ביום האחרון להשגת האמונה ביום האחרון

רון בליבו של מוסלמי יש השפעות גדולות בעולם הזה ובעולם הבא, ובין השפעות הללו הן הבאות: הגברת הצהרה על חשיבותה הרבה. נכונותו של המשרת לציית. אללה, המרום והמלכותי, אמר: זה הספר, אין ספק בכך והשפעתה הרבה על ההתנהגות המוסלמית.

לדאוג להכנה ליום האחרון את רצונו של המשרת להרבות ממעשים טובים, להימנע מעבודות הכחשה ולהגביר את נכונותו ליום הגדול הזה. על התשוקה * לשמים היא המחסה והתכוננות לתפקידי האחרונים. 'ום; מעמידה בחשבון לפני ה', חציית השביל, מעופפת עיתונים וכו',

מושפעת ופוחדת כשמזכירים את העולם הבא, וחוזרת וחוזרת אל ה' הכל יכולהאמונה ביום האחרון הופכת את המוסלמי לנכונות יותר לעשות מעשים של פולחן, ליותר פחד ויראת שמים, ויותר תקווה בשכרו ובהנאה שלו. ותאוות השכר על כך שמות האחרונים.

יום התרבו שמותיו של יום התקומה בשל גדולתו של היום הזה, וריבוי זוועותיו והמתרחש בו. ליום האחרון יש שמות רבים, ביניהם יום אזפא. ; כל יום בקרוב. יום הבעת'; כי זה היום שבו אנשים יוצאים מקברם בחיים. יום טאגאבון כלומר, ביום שבו אנשים י

תחלקו, אז הוא יאסוף אותם לגן עדן או לגיהנום. יום מפגש היכן שאנשי הארץ ואנשי שמים נפגשים, והצורר והנדכאים נפגשים, כשם שהבריאה פוגשת את בוראו. יום השיחה; היכן שבעלי הגיהנום קוראים לבעלי גן העדן להציל אותם מייסורים, ובעלי

גן העדן קוראים לבעלי הגיהנום שהבטחת ה' אמתית, והמלאכים קוראים לבעלי גן העדן, ומבשרים להם בשורות משמחות על נצח בגני האושר. יום שישי.

יום הדין. ההשתייכות שבה כל פעולה זכאית ומוצגת לבעליה. יום שברון לב שבו אדם מתחרט על מה שהזניח. יום האלמוות. יום בחוץ. תקציר המאמר:

אמונה ביום האחרון פירושה וודאות שיהיה יום בו יעמדו המשרתים לפיצוי וחשבון, ואמונה זו היא חובה, שכן היא אחד מעמודי התווך של האמונה, והאמונה באחרון. ליום יש חשיבות רבה, ועל כך ציינו פסוקים וחדית'ים רבים, הגדר. כשם שלאמונה ביום האחרון יש השפעות ופירות, וליום האחרון שמות רבים; כמו יום התקומה ויום התקומה:אמונה ביום האחרון

היום האחרון הוא יום תחיית המתים; מה הכוונה בזה: מזמן ההתכנסות ועד האינסוף, או עד שאנשי גן העדן נכנסים לגן עדן ואנשי אש גיהנום, והוא נקרא היום האחרון;

כי זה אחרון הזמנים המוגבלים; או כי מאוחר לעולם; ומשום שאין לילה אחריו; כי זה הימים האחרונים של העולם.

[אמונה ביום האחרון: זוהי האמונה המוצקה שאלוהים הכין זמן שבו הוא יסיים את חיי העולם הזה.

ונאמר בהגדרתו באופן כללי: זו אמונה בכל אשר נאמר ה' - כבודו - בספרו, ושליחו עליו ה' תפילת ה' ושלו, על מה שיקרה לאחר המוות. ממשפט הקבר ומייסוריו,

תחיית המתים, ההתכנסות, העיתונים, החשבון, האיזון, האגן, השביל, ההשתדלות, גן העדן והגיהנום, ומה שהוכן [אלוהים הכל יכול לכל משפחותיהם].

אז: אמונה ביום האחרון היא אמונה בנסתר; כי אף אחד לא היה עד לזה בעצמו, אבל הקב"ה אמר לנו באמצעות שליחיו הנכבדים, לכן דרכו היא העברת הנכונה של מה שבא בספר והסונה הנכונה.

אבל הקב"ה שסיפר לנו על היום האחרון, חיי

ב אותנו להאמין בו, והפך אותו לאחד מעמודי התווך של האמונה. הוא הפקיד בידי האינסטינקט האנושי את היכולת להאמין בנסתר, וייחד את האדם בעניין זה. מבין מה שהוא הבחין בו, נדיבותו והשפע שלו

החיה חיה רק בגבולות מה שהחושים תופסים, ועולמו מוגבל בטווח הזה, אבל אלוהים כיבד את האדם, לא רק מגביל אותו בגבולות מה שחושיו תופסים, אלא

הרחיב את אופקיו והרחיב אותם, ו העניק לו את המאפיין הזה, שהוא היכולת להאמין במה שהחושים אינם תופסים, ולכן נשמתו הפכה מרווחת

יותר. ועמוק יותר מהחיה, האופקים שלה נעשו רחבים יותר ויותר

אבל הבורות תמיד מעוותת את דמותו של האדם, ומחזירה אותו לתחתית הממזרים לאחר שברא אותו בצורה הטובה ביותר

הבורות העכשווית רוצה להפוך את האדם לחיה

ולגביל אותו למה שחושיו תופסים בלבד! אתה רוצה לשלול ממנו את הכבוד שבו כיבד אותו אלוהים, ולבטל מעולמו את כל העולם הבלתי נראה, באמתלה של ריאליזם ורוח מדעית!! ואז היא מתדרדרת באדם מבחינה רוחנית, פסיכולוגית ומוסרית, ובסופו של דבר גורמת לו לאבד את אנושיותו

ההכרח להאמין ביום האחרון ועדויותיו:

האמונה ביום האחרון מסומנת על ידי הקוראן

והסונה של הנביא, והקוראן כולו, מפתיחתו ועד לסיומו, מלא באזכור תנאי היום האחרון, ופרטי מה שיש בו, ומבסס זאת עם חדשות אמיתיות ודוגמאות שניתנו לשיקול והכוונה

היצר המשותף מעיד על כך ומנחה אותו, ואין אמת במה שטוענים האנשים המוטעים שהשכל מכחיש את התרחשות תחיית המתים ותחיית המתים,

שהרי השכל אינו מונע את התרחשותה, והנביאים אינם מביאים את מה שהשכלים מטעים את התרחשותה. , גם אם הביאו דבר המבלבל את השכלים,

ומטעם זה אמרו חכמינו: הדינים באים עם צדפות השכל, לא באי-אפשרות השכל

באשר לראיות של תחיית המתים, תחיית המתים והיום האחרון, הן רבות מאוד, כולל הדברים הבאים

ראשית: חלוקות על התרחשות תחיית המתים

אמר הקב"ה מצווה על נביאו להישבע באדונו שהתחיה היא אמת, אין ספק, ושזה חייב לקרות, והמתכחשים לזה חייבים לתת דין וחשבון, ושזה לא פוגע בה' הכול יכול בפסוקים הקודמים מצווה הקב"ה על נביאו - שהוא האמת

והמאמין - להישבע שהחיפוש והגמול יתקיימו, ושהדבר יתגשם בהכרח, וידוע שאם הנביא, יהי רצון שתפילותיו של הקב"ה יתקיימו. עליו השלום, לא נשבע שתתרחש

תחיית המתים, היו המאמינים מקבלים את דבריו באשרור מוחלט, ועל כך לא היה ספק. מספיק מידע זה לתקפות [ראיתי].

שנית: אזהרת הדור הראשון על הדור השני

(והאדם אומר: "כאשר אמות, אוציא אותי חי." האם האדם אינו זוכר שבראנו אותו קודם, כשהיה כלום

בפסוקים המבורכים הללו, תהילה לו, הוא מסביר לעבדיו שהוא משקם את היצורים לאחר שהם מתים ופוקדים את הארץ, כשם שברא אותם בפעם הראשונה וברא אותם יש מאין, אין הוא מסוגל ליצור אותם שוב, וידוע שהבריאה השנייה קלה מהראשונה.

ואלוהים, למרות שהקל עליו לקבל את החינוך הראשון והשני כאחד, אבל - והקוראן פונה לבני אדם - הוא מראה להם התנשאות במוחם, הוכחה שהם לא יכולים

להכחיש, והם יודעים. הכנות שלו בפני עצמם, שהיא שמי שמסוגל לחינוך הראשון הוא איננו, אז הוא מסוגל יותר לחינוך שני מאשר לפרק ראשון, אז אם זה הי

ה בידיעת בני אדם שהחינוך השני של משהו קל להם יותר מהחינוך הראשון; האם לא מתאים לאלוהים הכול יכול, המסוגל להכל, שתהיה לו שנייה קלה יו

תר להתבגראך מדוע הם מכחישים זאת בבהירות ובעוצמת הטיעון

הסיבה לחוסר תשומת הלב לבריאה הראשונה מקלה על עניין זה: "ויאמר האדם: אם אני אותי חיה" מרים

זוהי התנגדות הנובעת מחוסר תשומת לב של האדם לגלגולו הראשון

אז איפה הוא היהואיך היה זה לא היה אז, והתחייה קרובה יותר לתפיסת המקור הראשון

שלישית: אזהרה לבריאת השמים והארץ להחזיר את המתים לחיים, או התבוננות ביצורים גדולים וגדולים מבריאת האדם:

גדול יותר מבריאת האנושות, אבל רוב V. בין יצירותיו של אלוהים הכל יכול הוא מה שגדול מבריאת האנשים האנשים לא יודעים גפיר

אלוהים שברא את השמים ואת הארץ מסוגל

שמות האל הכול יכול המציינים ניסיון, ידע, מודעות, עדות ומעקב ממלאים ספירת הדרשה: מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, בעשרים ואחד בראג'ב 1442, בעיר ג'ובייל, בממלכת ערב הסעודית

ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761

זהו העמוד החמישי של האמונה, והיום האחרון הוא יום התחי

יה שבו אנשים יקומו לתחייה לצורך התחשבות ופיצוי. וכך נקרא; כי אין יום אחריו, שבו בסופו של דבר אנשי גן העדן ישקעו בבתיהם, ואנשי הגיהנום יתיישבו בבתיהם.

ומשמעות האמונה ביום האחרון היא האמונה האיתנה בתוקפה של בשורת ה' יתברך ובשורת שליחיו, יהי ברכה ושלוש, על כיליון העולם הזה, והאותות שקדמו לכך. , ומה קורה ביום האחרון של זוועות ותנאים שונים, וכן אשרור הידיעה שהתקבלה. על העולם הבא ועל מה שיש בו של אושר וייסורים, ומה קורה בו של דברים גדולים.

האמונה ביום האחרון היא דבר הידוע מהדת מכורח הכר, ומכחישו מכפר ומגורש מהדת. הקוראן הקדוש עסק בהקמת עמוד זה, אלא קישר אותו למונותאיזם והציב אותו במקום השני. לאחר האמונה באלוהים. הקב"ה אמר: "אלה המאמינים, ואלה שהם יהודים, נוצרים וסבים."

מי שמאמין באלוהים וביום האחרון ועושה צדקה, שכרו יקבלו אצל אדונם. ואין פחד עליהם ולא יגונו" אלבכרה, כ"באז אין אמונה לאדם, אפילו אם הוא אומר שהוא מאמין באלוהים עד שיאמין ביום האחרון, כשם שהוא מאמין באלוהים. הקב"ה. והמפריד ביניהם אין לו חלק באמונה ואין לו חלק אפילו אם יטען זאת, ורבים מהכופרים וביניהם קורי"ש האמינו בה', אבל הם הכחישו את היום האחרון, ולכן אמונתם לא הועילה להם. לא שללו את זה. יש להם תכונה של חוסר

ומתוך האמונה ביום האחרון היא להאמין בקיומו של אגן מחמד נביאנו - יברך אותו ה' ויתן לו שלום - כפי שהוא אחד ממאפייניו, ולהאמין בחשבון ובגמול ביום האחרון. , כדי שהקב"ה - הקב"ה - ישפט את עבדיו על מעשיהם וישלם להם בגינם, ונקבע החשבון בקוראן האציל וסונת הנביא אמר הקב"ה: "אשר מי שהיה. נתן ספרו בידו הימנית * יביאו אותו לחשבון קל" אלאינשיקק ז-ח

אנו מאמינים גם בקנה מידה שלפיו נשקלים מעשיהם ודבוריהם של אנשים וכל מה שהם זכו ביום הדין. הסקאלה נקבעת ע"י הקוראן הקדוש וסונה של הנביא הקב"ה. תחיית המתים, שום נפש לא תעשה עוול כלל, גם אם הוא משקלו של זרע חרדל, נביא אותו, ודי לחשבנו" אלענבייה:

ואנו מאמינים בשביל, שהוא הגשר שהוקם על גב הגיהנום בין גן עדן לגיהנום, ותיאורו הוא שהוא כהה מהלילה, עדין משערה וחדות מחרב, והוא מתקבע על ידי. הקוראן הקדוש והסונה של הנביא, הקב"ה אמר: "ואלה שאינם מאמינים בעולם הבא. נחזור מהדרך." אל-מומינון הראשון מהשליחים. להיות מותר בעומו, ולא ידבר איש ביום "ההוא חוץ מהשליחים ודבור השליחים ביום ההוא: ה' שלום שלום

ואנו מאמינים בגן עדן ובגיהנום, כי הם שני יצורים שאינם נכחדים. גן עדן הוא משכן האושר שהכין הקב"ה - העליון - עבור עבדיו הנאמנים. הקב"ה אמר: "אז אין נשמה יודעת מה יש. נסתר להם." מנחות העיניים, שכר על מה שנהגו לעשות" אלסג'דה: יז

באשר לאש, משכן הייסורים הוא הנוגע לכופרים. אמר הקב"ה: "ירא מהאש שהוכנה לכופרים" עמראוניכנסו בו זמנית מוסלמים סוררים. לא יחיו בו לנצח, אבל הם ייענשו לפי חטאיהם, ואז יעדם יהיה גן עדן

ואנו מאמינים בהשתדלות שהקב"ה אישר לנביאו מחמד עליו ה' תפילת ה' ושלוש ביום תחיית המתים, והוא, יהי רצון ושלוש ה' עליו, יתערב תחילה למען בני הארץ. מצב כדי לבסס את המאזניים בצורה הוגנת ביניהם, אז הוא מתערב בפעם השנייה שאנשי גן העדן ייכנסו אליו,

ולגבי ההשתדלות השלישית, זה למי שהגיע לגיהנום מבין המונותאיסטים, לצאת ממנו. זה או לא להיכנס אליו אמונה בתחיית המתים, תחיית המתים ותחיית השעה, שהוא היום האחרון, היום הגדול הזה שהכופרים הכחישו

ושיקרו עליו פרט למעטים, רוב בני הארץ הכחישו את היום הזה ביום התקומה. הם הכחישו את זה, ובגלל זה הם חיפשו שחיתות והמשיכו שחיתות, רוע ופוליתאי

זם כי הם לא האמינו ביום האחרון, ולכן הם נשארו כפי שהם. זה שקר, והם הלכו במה שהם נמצאים עליו. של רוע ושחיתות, כי היום האחרון הוא יום גדול שבא עם השליחים, והתגלו הספרים

אלוהים ברא את הבריאה להעביר אותם מבית זה לבית אחר, הם לא נבראו לשווא או לשווא, הם נבראו למטרה גדולה, הם נבראו לעבוד את ה', לציית לפקודו, להימנע מאיסוריו, להפיץ את שלו. דת, למדו את עבדיו, הודו לו על חסדו וחסדיו, היו ישרים בצייתו לו, והללו אותו בשמותיו ואז הוא מעביר אותם מהמעון הזה למשכן העולם הבא לגן עדן ולאוסר, חוץ מאלה שמסרבים ו. להתמיד בעריצות ובשחיתות, כי יש לו משכן אחר, שהוא משכן ההשפלה, משכן האומללות, משכן הייסורים, שהוא האש

משכן זה מכיל את השמן והשמן, הטוב והרע, המוסלמי והכופר, ואז ביום התקומה יבדיל קבוצה בגן עדן וקבוצה באש גיהנום. יוסוף והקב"ה אומר: ואם תשמעו לרוב האנשים שעל הארץ, הם יובילו אתכם מדרך ה' אל-ענעם ויאמר הקב"ה: ומעטים מעבדי מודים סבא: יגלאחר מכן הזכיר את סיפורי משפט הנביאים: ורובם לא היו מאמינים [אלשוערה: חוביום התקומה יבדלו אנשי האושר עד השמים והטוב הגדול, לזכייה בכבודו של אלוהים ולהתבוננות בפניו הנכבדות, ואנשי האומללות יובחנו למשכן השפלה, ולמשכן הגיהנום, אנו מבקשים מאלוהים בריאות

היום האחרון הוא יום גדול שצריך להתכונן אליו, והוא יום בו לא יועילו לא עושר ולא ילדים מלבד אלו שבאים אל הקב"ה בלב שקול. שושלת פלוני, שושלת של פלוני, והעושר של פלוני לא יועיל. חוץ לאלו המאמינים ועושים צדקות, למי שיש להם שכר כפול על מה שעשו, והם בטוחים בחדרים סבאדתו והציג את זכותו על רצונותיו, אבל מי שמכריע והשפיע על חיי העולם הזה, כי לעזאזל הוא בן התמותה ולמי שירא את משכנו של אדון האלוהים

ואם אלוהים חותם את העבד בסיום טוב במונותאיזם אמיתי, אמונה טהורה ותשובה כנה, ימחק הקב"ה את חטאיו, גם אם הם רבים, וה' יספק לעבד

סוף טוב במונותאיזם טהור, אמונה כנה, ותשובה כנה. בחדית הקלף שמת על העדות שאין אל מלבד הקב"ה וכי מוחמד הוא שליח ה', אמת וכנה, מעשיו הטובים שרפו את מעשיו הרעים, ומת על מעשה צדיק. על מונותאיזם אמיתי ואמונה אמיתית, שבאמצעותם מחק אלוהים את הרעות שלו; כי נפל מתוך כנות וכנות ומה כולל חרטה על מה שהוא

עושה ממעשיו הרעים וחוזר מהם, ושהוא כנה מאוד לה' במונותאיזם ובאמונתו בו, עד אמונה כנה זו וטהורה זו. אמונה הפכה לשקול תשובה שבאמצעותה הקב"ה מחק את מעשיו הרעים, וצמצם את קנה המידה של מעשיו הרעים. מאזן מעשיו הטובים מתגבר על זה, ולכל מוסלמי יש את הקלף הזה, לכל מוסלמי יש את הקלף הזה, אבל יש מוסלמים שיש להם. קלף זה ויש לו מעשים

רעים וחטאים שמת ולא התחרט מהם ולא השיג את איחודו מהם, ולכן עולים על מעשיו הרעים, והוא נעשה לאש, והוא מתייסר בגלל מותו על שלו. מעשים רעים ומעשים רעים. החטאים מפחיתים את המונותאיזם, מפחיתים את האמונה ומחלישים את האמונה כך שלא יתגבר עליה נטל המעשים הרעים. מדובר ביושר ובכנות שקולות לתשובה כנה ששורפת מעשים רעים, ואלוהים גובר על המעשים הרעים. מעשיו הטובים על מעשיו הרעים

אז ליום האחרון יש חשיבות רבה, וללא מאמינים הוא קשה, אך קל למאמינים ברוך ה'. כבוד וברוממה מקל עליו, מעמיס על יתרונותיו ונותן לו. חשבון קל שאינו פוגע בו, אלא ייעודו הוא לגן עדן, לאושר ולרווחה, והוא עובר על האמונה ביום האחרון היא אחד מעמודי התווך של האמונה, ואחד מעיקרי האסלאם. סוגיית. הסיראט כהרף עין תחיית המתים בעולם הבא היא זו שעליה מבוסס בניין האמונה לאחר סוגיית אחדות ה' אלקיך

האמונה ביום האחרון ובאותותיו היא אמונה בבלתי נראה, שהשכל אינו יכול להבין, ואין דרך לדעת זאת. אלא בטקסט דרך התגלות.

בגלל חשיבותו של היום הגדול הזה; אנו מגלים שאלוהים הכל יכול לעתים קרובות מחבר בין אמונה בו לבין אמונה ביום האחרון זה אחד מהפסוקים הרבים.

ותאמר שאתה מעביר על דף הקוראן; אלא אם כן תמצא בו חדות על היום האחרון, ומה יש שכר ועונש.

החיים בתפיסה האסלאמית אינם החיים הקצרים והמוגבלים של העולם הזה, וגם לא החיים הקצרים והמוגבלים של האדם.

בתפיסה האסלאמית, החיים מתארכים בזמן עד נצח, ומתפרשים בחלל עד לבית אחר בגן עדן רחב כמו השמים והארץ, או אש המאכלסת דורות רבים שאכלסו את פני כדור הארץ במשך עשרות שנים של שנים ראה: היום האחרון בצללים של הקוראן הקב"ה אמר: "מירוץ אל הסליחה מאדונך וגן עדן שרוחב השמים והארץ מוכנים לאלו המאמינים בו. אלוהים ושליחיו" אלחדיד: כא

ויאמר הקב"ה: "ביום שנאמר לגיהנום האם הוא מלא, ויאמר היש עוד קף:

האמונה באלוהים וביום האחרון והשכר והעונש שבו היא המדריך האמיתי להתנהגות האדם בדרך הטובה, ואין חוק אנושי שיכול להפוך את ההתנהגות האנושית יחד וישרה כפי שהאמונה ביום האחרון עושה אותה.

ובשביל זה; כי יש הבדל גדול ופער רחב בין התנהגותם של המאמינים באלוהים וביום האחרון, ויודעים שהעולם הזה הוא חוות העולם הבא, ושהמעשים הטובים הם הספקת העולם הבא. כפי שאמר אלוהים הכל יכול: "וקח אספקה, כי המצע הטוב ביותר הוא אדיקות" אלבכרהוכפי שאמר בן לוויה הגדול אומאיר בן אל חמאם:

יש הבדל בין התנהגות של מדינה כזו, לבין התנהגות של אחר שאינו מאמין באלוהים, וגם לא ביום האחרון ושכרו ועונשיו, יש לו התנהגות ייחודית בחיים, בה אנו

רואים צדקה, רוחב של תפיסה, חוזק אמונה, איתנות במצוקות וסבלנות בפורענויות. מחפש שכר ושכר, הוא יודע שמה שיש עם אלוהים הוא טוב יותר ומתמשך יותר.

האימאם מוסלמי סיפר בסמכותו של סוהייב, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו; אמר: שליח ה', תפילת ה' ושלום עליו, "...אמר: "נפלא עניינו של המאמין! אכן, כל עניינו טוב, ואין זה לאיש מלבד המאמין

התועלת של מוסלמי אינה מוגבלת לאנושות, אלא מגיעה לבעלי חיים. כמו באימרה המפורסמת בסמכותו של עומר בן אל-ח'טאב, ישמח ה' עמו: "אם פרד מעד בעיראק, הייתי חושב שהקב"ה ישאל אותי על כך: מדוע לא הפנית את הדרך למפלט עבור זה, עומר" הילית אל-אוליה וטבאקת אל-אספיה

באשר למי שאינו מאמין בה', ולא באחרית היום ומה שיש בו חשבון וגומל; הוא מנסה קשה להשיג את מטרותיו בחיים הארציים האלה. לא רודף אחרי תענוגותיו, ממהר לאסוף אותם, מונע מהטוב להגיע דרכו לאנשים. הוא הפך את העולם לדאגתו הגדולה ביותר, ולמידת הידע שלו

, ולכן הוא מודד את העניינים לפי תועלתו, ולא אכפת לו. על מישהו אחר, והוא לא שם לב למין שלו; אלא בגבולות מה ששיגי לו תועלת בחיים הקצרים והמוגבלים האלה, הוא זז וגבולותיו הם גבולות האדמה וגבולות החיים האלה, ואז משתנה החשבון שלו, והקשקשים שלו שונים, והוא בסופו של דבר. עם תוצאות שגויות ראה: היום האחרון בצללים של הקוראן הוא לא נכלל מתחיית המתים. הוא ישאל מתי ביום התקומה" אלקיימה: ה, ו

תפיסה בורות מוגבלת וצרה זו גרמה לאנשי הבורים לשפוך דם, לבזוז כסף ולנתק את הדרך; כי הם לא מאמינים בתחייה ובגמול; כפי שה' הציג את מצבם באומרו: "ויאמרו אין זה אלא חיינו בעולם הזה ולא נשלחנו כ"ט אלענעם: "כ"טוכפי שאמרו: "הם רק רחמים שדוחפים החוצה, ואדמה שבולעת

מסיבה זו, האסלאם דאג ובא דגש בקוראן על סוגיית האמונה ביום האחרון, ואישור תחיית המתים, התחשבנות ופיצוי, ולכן גינה את הבורים על כך שהוציאו אותו, וציווה על נביאו להישבע. שזה נכון: אל תגהבון: ז הזכיר את תנאי יום התקומה, מה הכין לעבדיו הצדיקים

מבחינת שכר, ומה הכין לסוררים מבחינת עונש, והסב את תשומת הלב. מאלה המכחישים אותו לראיות האמת שלו. למגר את הספק מנפשות, וכדי שאנשים ישאו את עיניהם ביום הזה ובזוועותיו המצמררות; ליישר את התנהגותם בחיים האלה; על ידי שמירה על הדת האמיתית שהביא להם השליח שלהם, יהי רצון ושלום ה'. הנה כמה מהראיות הללו:

א- הלידה הראשונה

אמר הקב"ה: "אוי אנשים, אם אתם באדון התחייה, אז בראנו אתכם מהעפר, אחר כך מהזרע, אחר כך מהזוגיות, ואז הטקס

מי שמסוגל ליצור את האדם במספר שלבים אינו מסוגל להחזיר אותו בחזרה. עוד אמר הקב"ה: "ויזכה לנו למשל, הסצנות הקוסמיות המוחשיות המצביעות על אפשרות תחיית המתים. ושכחנו את בריאתנו

שמות האל הכול יכול המציינים ניסיון, ידע, מודעות, עדות ומעקב ממלאים ספירת הדרשה: מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, בעשרים ואחד בראג'ב 1442, בעיר ג'ובייל, בממלכת ערב הסעודית

ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761

השבח לה', אנו משבחים אותך, אנו מבקשים את עזרתך

, אנו מבקשים את סליחתך,

. ומבקשים מחסה באלוהים מרועות עצמנו ומרעות מעשינו

.הו האמנתם, פחדו מאללה כפי שצריך לפחד ממנו, ואל תמותו אלא כמוסלמים-אל-עמראן

.הו אתם המאמינים, יראת ה' ואומר אמירה איתנה יתפייסו עמכם מעשיכם ויסלחו לכם

.ואז: אהובים יקרים

ביום שישי האחרון שוחחנו איתך על עמוד האמונה הרביעי, והיום נעצור - ברוך ה' בעמוד הרביעי מעמודים
אלושהוא "אמונה ביום האחרון

דינונו יעסוק במרכיבים מסוימים, בשל חשיבותו של נושא זה, ונתחיל בו לסיכום, כדי שנצא עם אמונה נכונה לגבי
היום האחרון, שהוא אמונת צדיקים. קודמים, ירחם עליהם האל הכול יכול

:הגדרה קצרה של היום הזה

היום האחרון, אחים יקרים, הוא האמונה בכל מה שאלוהים הכל יכול לספר בספרו ושליח האלוהים סיפר בסונה
האותנטית שלו על מה שיקרה לאחר המוות ממשפט הקבר ומייסוריו ואושרו, תחיית המתים, ההתקנסות,
העיתונים, החשבון, האיזון, האגן, השביל, ההשתדלות, גן העדן והגיהנום, ומה שאלוהים הכל יכול הכין לכל
תושביו

כלומר, האמונה בכל מה שאלוהים הכל יכול ונביאו עליו ה' תפילות ושלוש, שאומרים עליו לאחר המוות, חובה על
כל מאמין, זכר ונקבה, ואף אחד מאנשי האמונה והאמונה לא מכחיש מזה דבר

ולסדרה זו שאנו מדברים עליה כבר זמן מה יש מטרות רבות בקיבוע הלבבות באמונה, וזו אחת המטרות
הנאצלות, ולכן אין תוקף לאמונתו של אדם מבלי לדעת את עמודי התווך והתנאים שלה, בנוסף למה קרה לאחר
כיבוש ארצנו - עיראק - מהתקפה עזה על אמונתנו ודתנו, ועל התרבות שלנו, אז פלישה אידיאולוגית לאחר פלישה
צבאית, ועל כך אי אפשר לענות אלא בידיעה נכונה ופנייה לאלוהים הכול יכול, ו על זה אנו עומדים בחסדי ה'
יתברך ומרומם

אהובים יקרים, אנשים היו ועודם מחולקים לשתי קבוצות באמונתם ביום האחרון, אז קבוצה אחת האמינה וקבוצה
אחרת לא האמינה. היום האחרון הזה ומשוכנע על ידי מוחם המשעמם הם

הם מאמינים רק במה שהם רואים וזה סותר את מציאות חיייהם הם מאמינים באוויר וחיים בגללו האם הם ראו את
זהלאוכשאתה שואל אותם על הסיבה להיצמדות האדם לכדור הארץ, הם יגידו לך כוח המשיכה, אז כוח המשיכה
הם ראו את זהלא, הם מאמינים במאות תאונות מדי יום ותלויים בהם לפרנסתם ופרנסתם, אז האם ראו את כולן?
לא, זו הסתירה שלהם, אז זה עיוור אותם, הוביל אותם שולל, והשחית את דעתם עד שאמר המשורר שלהם,
המלומד הגדול, הפילוסוף הגדול של זמנו וייחודי תקופתו:

באתי, אני לא יודע מאיפה באתי, אבל ראיתי שביל מולי, אז הלכתי

ואז ראיתי את דרכי - איך ראיתי את דרכי - אני לא יודע - ולמה אני לא יודעאני לא יודע

לכן הקוראן הקדוש דאג לעמוד הזה לחכמה גדולה שרצה הקב"ה, אז הוא קשר אותה עם אמונה בו, עליון,
במקומות רבים של הקוראן הקדוש, ואתה לא מפסיק. למצוא דף בקוראן שלא מדבר על היום הזה בדרכים שונות

ובשיטות שונות, ואז העניין עולה דרך שביל קוראני יפה, על ידי מתן שמו ליום הזה יש הרבה שמות שהגיעו לעשרות. הקב"ה קרא פרקים רבים בקוראן על שם שמם.

ביניהם תחיית המתים, השעה, הצעקה, החקה, העולם הבא, יום הדין, רעידת האדמה, הקריאה, הגאשייה, האזפה, התמ"א, הוואקה, יום הנצח, יום הקריאה, יום המצוקה, יום יציאת מצרים, יום החרטה, יום ההתכנסות, יום הכיבוש, יום ההתכנסות ויום הסליחות, עד אחרון השמות הללו.

אחת החוכמה של דאגה קוראנית זו היא שהאמונה מעלה את דחפי הנשמה, מנחה אותה ומיישרת אותה בכל פעם שהיא זוכרת את חזרתה, סופה ויעדה, כך שהוא בן אנוש קוראני ההולך על פי מצוות האל. הקב"ה, לדעת את התוצאה של כל פעולה, אם היא טובה, אז היא טובה, ואם היא רעה, אז היא רעה, וחיי העולם הזה הם רק תחנת הבדיקה.

בין החוכמה של הדאגה הקוראנית הזו יש להזהיר את הנשמה מפני הסתמכות על העולם הזה והפיכתו למטרה של חיים, אז אתה, מאמין, חייב לדעת שהמטרה היא בעולם הבא, לא כאן. המאזניים שלו, אלה הם אלה שאיבדו את עצמם כי הם נהגו לבטל את הסימנים שלנאל-ערף.

הגיעו חדיתיים והודיעו שלתקיעה השנייה בחוצצרה קודמים מים יורדים מהשמים, ומתוכם צומחים גופות המשרתים. הוא הקים לילה. "אמר: והאדם הראשון השומע זה אדם הטפח. אגן גמל. אמר: הוא יזדעזע, ואנשים יזדעזעו, אז ישלח הקב"ה או אמר: הקב"ה יוריד גשם כאילו היה טל או צל. ואז נושף בו אחר, והנה הנה הם." הקיאואני מסתכל.

ביום האחרון נוצר אדם מעצם קטנה, כאשר מים פוגעים בה היא צומחת כמו קטניה, עצם זו היא עצם הזנב, והיא עצם הפלדה העגולה שנמצאת במקור האי-כוש ומקורה של הזנב. בסחיה אל-בוכרי ומוסלמי בסמכות אבו חוריירה, יהי רצון הקב"ה בו, אמר: שליח ה' אמר עליו השלום: "יש ארבעים בין שתי המכות, ואז יורדים מים מ. השמים, והם נובטים כצמחים, ואין באדם אלא בלאי, חוץ מעצם אחת, שהיא עצם הזנב ממנה נברא, ובה הוא רוכב".

תן לך, אחי המוסלמי, להיות בין אנשי האמונה והדת, כי אנשים יש כמות אמונתם באלוהים וביום אחר ותעשה מה שישלוט בך ביום ההוא מתוך חשבון, ורק צדיקים יצילו אותך. מעבודתך הו אתם המאמינים, מאמינים באלוהים ובשליח ה' וכל מי שלא מאמין באלוהים, במלאכיו, בספריו, בשליחיו וביום האחרון, אז הוא תעה רחוקאני-ניסה.

אני אומר את זה ומבקש סליחה מאלוהים עבורי ועבורך, אז בקש ממנו סליחה, כי הוא הסולח, הרחמן.

הדרשה השנייה:

השבח לה' לבדו, ותפילות ושלוש על מי שאחריו אין נביא, אדוננו מחמד, משפחתו, חבריו וחייליו. ואחרי

הקב"ה ציווה אותנו בסדר שבו התחיל בעצמו והלל את מלאכי קידושו ושליש עולמים בלשוננו ובגופו, ואמר דבר "נדיב של גדלות, גורל נביאנו והבנתנו. וחינוך, והוא אמר: "אלוהים ומלאכיו מתפללים על הנביא, הו העם

הוי אלוהים, ברוך את מחמד ומשפחת מחמד, כמו שברכת את אברהם ואת משפחת אברהם, וברכת את מחמד ומשפחת מחמד, כמו שברך את אברהם ואת משפחת אברהם בעולמות, אתה ראוי לשבח, לתפארת

,,אהובים יקרים

שימו לב למשהו חשוב.

צום ביום ערפה, אז הצום ביום הזה מכפר על ה' את השנה שלפניו ואת השנה שקדמה לו. הוכח שהנביא עליו ה' ושלומו אמר: "צום ביום של 'ערפה, אני מקווה עם אלוהים שהוא מכפר על השנה שלפניה ועל השנה שאחריה." מסופר על ידי מוסלמי, והיו ציטטו את ההסכמה של החוקרים על זה היום הטוב ביותר לצום, והכוונה כאן היא הטוב ביותר ממה שהמשרת נידב למען אלוהים של צום.

אל תפספסו את ההזדמנות, כי זו ריח אלוהי שבו הוא רוצה להצטרף אלינו עם העליות לרגל בחסדי הזמן, ואם ניפרד בחסדי המקום, יסלח ה' על חטאינו, יכסה את פגמינו, רחם על חולשותינו, חזק את השבר שלנו ועזור לנו נגד אויבנו.

הו אלוהים, סלח לנו על חטאינו ועל הפזרנות שלנו בעניינינו, ותחזק את רגלינו והעניק לנו ניצחון על העם הלא מאמין.

הו אללה, אל תשאיר לנו חטא אלא שאתה סולח לו, ולא דאגה אלא שאתה משחרר אותו, ולא חוב שאתה ממלא, ולא שבוי אלא ששחררת אותו, ולא שבוי אלא שאתה משחרר אותו. , ולא מת אלא שאתה מרחם עליו, ולא חולה שלא ריפאת, ולא קדוש מעונה אלא שאתה מקבל אותו, ולא אויב אלא ששברת אותו, ולא עושיק אלא שהרסת. אותו, ולא בחור שאין לך אתה הדרכת אותו, ואין עריץ אלא שכשלת אותו, וגם לא המתנשא אלא שהשפלת אותו, אכן, אתה מסוגל להכל.

אללה, סלח לנו ולאחינו הנוכחים, להורינו ולהוריהם, ולמי שהקים את המקום הזה, ולכל מי שפעל בו למען ה' בטוב ובחסד, ומי שלימד אותנו והיטיב עמנו. ומי שאהב אותנו למען ה' ואהבנו אותו, ומי שהמליץ לנו להתפלל לטוב והמליץ עליו ועל אומת מחמד, יברך אותו ה' ויעניק לו שלום.

השבח. תהילה לאדונך, אדון התהילה מעל מה שהם מתארים, ושלומו על השליחים, והלל לאלוקים ריבונו של עולם לאל; אנו משבחים אותו ומבקשים את עזרתו ומדריכים אותו, ומבקשים מחסה בהקב"ה מפני הרעות של עצמנו וממעשינו הרעים. מי שהקב"ה מנחה הוא המודרך בצדק, ומי שהוא מטעה אותך לא ימצא שומר שידריך. לו, ואני מעיד שאין אלוהים מלבד אלוהים לבדו ללא שותף, ואני מעיד שמוחמד הוא עבד ה' ושליחו, יברך ה' אותו ואת משפחתו ואת כל חבריו וחסידיהם, ושלומו להיות עליהם הרבה.

להמשך: מיטב הדיבור הוא ספר ה', ומיטב ההדרכה היא הדרכתו של מוחמד - יברך אותו ה' ויתן לו שלום והגרוע שבדברים הם עניינים חדשים שהומצאו, וכל עניין חדש שהומצא הוא. חידוש, וכל חידוש הוא הטעיה, וכל הטעיה היא באש.

עובדי אלוהים: אמונתו של מוסלמי אינה שלמה אלא אם כן הוא מאמין ביום האחרון ובאירועים המרכזיים בו. בו אוסף הקב"ה את היצורים כדי לתת עליהם דין וחשבון על מעשיהם. בסחיה מוסלמית, מהחדית' של עומר בן אל-חטאב, יהי רצון הקב"ה בו, שגבריאיל ביקש מהנביא - יהי תפילות ה' ושלומו עליו. על אמונה, והוא אמר: "להאמין באלוהים, במלאכיו, בספריו, בשליחיו וביום האחרון מסופר מוסלמיאז אלוהים יאסוף את היצורים ליום שבו אין - ספק, אז יגמול לעושי הטוב בגנים של ברכות, ויחרפה את עושי הרשע בייסורים נצחיים בגיהנום, וחלילה

האמונה ביום האחרון היא אחד מעמודי התווך של האמונה אמונתו של עבד אינה תקפה עד שהוא יודע ובטוח ללא ספק, ואין היסוס שיהיה יום שבו אנשים ישובו לה', ולכן הוא ישפוט את הטוב ואת הרעים, ולכן ישלם את הנדיב במעשיו הטובים ואת האדם הרע ברעים שלו.

האמונה ביום האחרון היא עמוד התווך הגדול ביותר של האמונה לאחר האמונה באלוהים, כי האמונה ביום האחרון מבוססת על אמונה ובטחון בצדק ובחכמתו של אלוהים, ולכן העבד אינו ממתין לאדונו, החכם והצודק. להיות שווה בין הנביאים לאויביהם, לא בין הרוצח לנרצח, ולא בין המדכא לנדכאים, ולא בין הצמים. הוא קם ועבד את אדונו, ובין אלה שסטו ולא צייתו, כך צדק הקב"ה. והחכמה סירבה שיחיו משה ופרעה ואחר כך ימותו.

הקוראן הקדוש והסונה המטוהרת מלאים באזכור המראות של יום התקומה, ובואו נהרהר יחדיו, מוסלמים, בכמה מתיאורי יום התקומה בקוראן הגדול. אלוהים הכל יכול אומר ביום ההוא יתפרסמו ספרים, ואדם יידע את יצירתו, אז ישמח המאמין, יקח את ספרו ביד ימינו, והכופר או הרשע יפחד וירא, בלי לדעת מה לעשות. לעשות עם זה.

באשר לאנשי האמונה מעכבים, וכן מי שערבו מעשה טוב עם רע בדבר קשה, ופרט ביום ההוא עד שיקום חושך בלא גשר ויקום השביל על האש. ויאמרו הנביאים בהם בדרך: אלהים שלום שלום; בגלל עוצמת מה שרואים באימה, וכל אחד דואג רק לעצמו, שהרי אדם דואג לעצמו, אז באים בני האמונה הולכים בדרך לפי מעשיהם, ורואים את הדרך ומתחיתה חושך. כי נותנים להם אור, אז חלק מאמינים חוצים אותו כמו ברק, וחלק מהם חוצים אותו כרוכב, וחלק מהם הולכים. וחלקם אוהבים באהבה, והלבבות מפחדים ומפחדים מקשה. חומר. כי אחריו יהיו ייסורים נצחיים או אושר נצחי.

ואם אנשים חוצים את הדרך, הם בין ניצול מוסלמי, לבין אלו שקבורים באש, לכן אלוהים מטהר את אנשי האמונה באש אם אינו רוצה לסלוח להם, מטהר את אשר בליבם מרשע; כי הסורר יש בלבזו זוהמה שיש לטהר - אם לא יסלח לו הקב"ה על כך ויטהר אותו בחסד ובנדיבותו - אז האש הכללית תהיה לכופרים, והרובד העליון שלה יהיה לעם. של המונותאיזם, הם ישהו בו זמן רב, ויהיו בייסורים קשים, בייסורים קשים, ביום שהוא חמישים. אלף שנה, עד שיתערבו המשתדלים, ונשארה השתדלות ריבונן של עולם. עד האחרון של מה שקורה.

וכשאנשי האמונה חוצים את הדרך, הם מתאספים לפני גן העדן, אז העשירים מתעכבים מלהיכנס לגן עדן בחצי יום, כלומר בחמש מאות שנה, והעניים נכנסים לגן עדן ראשונים; כי זכויות כסף הן גדולות; ומפני שזכות מה שנתן ה' לעבדיו בו הוא ענין חמור ויש בו חשבון, ולכן העשירים מתעכבים עד שיינתנו לעם זכויותיהם, ובאותה שעה מגיעה להם השגת הבתים. ואז העשירים נכנסים לגן עדן אחרי העניים בחמש מאות שנה: ואכן, יום עם אדונך הוא כמו אלף שנים ממה שאתה סופרחאג'.

היו בטוחים - הו אחים - שלאמונה ביום האחרון יש פירות רבים, כולל האמונה בעולם הבא מונעת עימות ותחרות בהריסות העולם הזה ותענוגותיו, ועוסקת בקדושות ובטאבו ללא מבוכה או בושה. ברשות על כמה מחבריו של הנביא, עם שרשרת של שידור המיוחסת לו, שהוא, עליו השלום והברכה, אמר: "מי שישאיר משהו למען השם, אלוהים יחליף אותו במשהו טוב ממנו." אומת על ידי אל-אלבני

עובדי ה': האמונה בעולם הבא היא המושכות שמרסנת את הרצונות והקפריזות, ומבטיחה כוונה ומתינות. מי שאינו מאמין בעולם הבא אין בכוחו לשלול מעצמו תאוה, או לרסן את גחמתו בה, ו מי שאינו מתחשב בעמידה או עונש ביום תחיית המתים, אם כן מה מונע ממנו לספק את תאוותיו וגחמותיו, ולמלא לפני ה', ואינו מצפה לשכר את רצונותיו ותשוקותיו שיעשו מעשים טובים ויעזבו את הרע. אמר העליון: אמרו: "לפני כן אנוהיו אוהדים בקרב עמנו. אז חסדו של אלוהים עלינו ומגן עלינו מפני ייסורי הרעלים

שמות האל הכול יכול המציניים ניסיון, ידע, מודעות, עדות ומעקב ממלאים ספירת הדרשה: מגיד בן סולימאן אל-ראסי, בעשרים ואחד בראג'ב 1442, בעיר ג'ובייל, בממלכת ערב הסעודית

ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761

אמונה ביום האחרון

הוא נקרא היום האחרון בגלל העיכוב שלו בעולם הזה.

זה צוין על ידי הגיון ויצר, כפי שנאמר על ידי כל הספרים השמימיים, ונקרא על ידי הנביאים והשליחים

. וסיפר הקב"ה על כך בספרו הקדוש, וקבע לכך ראייה, והשיב למכחישים זאת ברוב פרקי הקוראן

והכרת ה' היא כללית בבני אדם, והיא מולדת, כולם מודים בה; חוץ מעקשנים - כמו פרעה -; מלבד האמונה ביום

ומחמד, יהי רצון תפילת ה' ושלוש עליו, כשהיה אחרון הנביאים, והוא והשעה נשלחו כשני אלה; בין פרטי הבאות

יש אמירה שאינה מצויה באף אחד מספרי הנביאים

לפעמים הוא מספר על אלה שהרגו אותם ואחר כך החיו אותם בעולם הזה, כמו שסיפר על אנשי משה שאמרו: הראה לנו את ה' בגלוי הוא סיפר על המשיח שהוא מחיה את המתים ברוך השם ועל בעלי המערה שהם קמו לתחייה לאחר שלוש מאות ותשע שנים

לפעמים מעידה על כך הבריאה הראשונה; החזרה קלה יותר מההתחלה

בפעמים אחרות, מעידה על כך בריאת השמים והארץ. יצירתם גדולה משיבת האדם; כדבריו: {האם לא ראו כי ה' אשר ברא את השמים ואת הארץ ולא היה מודע לבריאתם, מסוגל להחיות את המתים

ולפעמים זה מסיק על ידי התעלותו של אלוהים לאבסורד. עוד אמר הקב"ה: האם אתה חושב שבראנו אותך לשוא, ושלא החזרת אלינו האם האיש מחשב יתברך

האנשים בעולם הזה הם הטובים והרעים, והם עלולים למות ואף אחד מהם לא יקבל שכר על מעשיו. חייב להיות בית נוסף שבו מתקיים צדק בין אנשים, וכל אחד מהם מקבל את שכר עבודתו

:האמונה ביום האחרון היא אחד מעמודי התווך של האמונה. זה מצוין על ידי הקוראן בפסוקים רבים

איפה האמונה בו מוזכרת לפעמים יחד עם האמונה בששת העמודים, שהם: אמונה באלוהים, במלאכיו, בספריו, בשליחיו וביום האחרון; כמו בחדית' של עומר, יהא ה' מרוצה ממנו, בשאלות גבריאל עליו השלום, לנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום

לפעמים הוא מזכיר את האמונה בו יחד עם האמונה באלוהים אלוהים קרא ליום הזה בכמה שמות; כוונה עליו והזהיר את המשרתים לפחד ממנו; הוא קרא לזה היום האחרון

. כי זה אחרי העולם ואין יום אחר אחריו. והוא קרא לזה יום תחיית המתים. שאנשים יקומו בו למען אדונם. הוא קרא לזה אל

-ואקיעה, אל-חקה, אל-קראעה, אל-רג'יפה, אל-סחח, אל-עזפה, אל-עזפה אל-עקבר, יום הדין, יום הדין, וה- הבטחה אמיתית כולם שמות המעידים על גודל מעמדו,

על חומרת זוועתו ועל הקשיים והזוועות שאנשים מתמודדים בו. זהו יום שבו מאבחנים עיניים, ולבבות עפים ממקומם עד שהם מגיעים לגרונות

ביום שבו יברח איש מאחיו, מאמו, מאביו, מחברתו וילדיו, לכל אחד מהם ביום ההוא תהיה פרשה שתספיק לו
האמונה ביום הזה מניעה אדם לעבוד ולהתכונן לקראתו:

כמו שאמר הקב"ה: אז כל המקווה לפגוש את אדוניו, יעשה צדקות ואל יחבר איש בעבודת אדוניו

ויאמר הקב"ה: ובקש עזרה בסבלנות ובתפילה, ואמנם זה גדול, חוץ מהענווים, שחושבים שיפגשו את אדונם
וישובו אליו

כמו כן, האמונה ביום הזה נושאת איתנות במפגש עם אויבים וסבלנות במצוקה. כפי שאמר הקב"ה בסיפור טלוט
וחייליו, כאשר פגשו את אויבם, אשר עלה עליהם במספרים, לאחר שחצו את נהר הבחינה

, ורק מעטים מהם הצליחו כן, חוסר אמונה בימינו מוביל את האדם לחוסר אמון, חוסר ציות, חוסר צדק,
תוקפנות, עבירה ושחיתות:

אמר הקב"ה: אכן, אלו שאינם מצפים לפגוש אותנו ומסתפקים בחיי העולם הזהואלה שאינם מתחשבים בסימנים
שלנו, משכנם הוא האש עבור מה שהם נהגו להרוויח

ויאמר הקב"ה: אכן התועים מדרך ה' יענשו עונש חמור כי שכחו את יום הדין

ואמר הקב"ה: האם ראית את המכחיש את הדת, את העוזב את היתום ואינו מעודד את האכלת העניים

וְיִצְוֶה אֱלֹהִים לְהִשָּׁמֵר מֵהַיּוֹם הַהוּא לְהִפְיֵן אֱלֹוֵי בְּצַדִּיקִים הַמוֹשִׁיעִים מִזְּוֹתָיו

אמר הקב"ה: וירא יום שבו תשוב לה', אז ישולם כל נפש על מה שהרוויחה, ולא יעשה להם עוול

תהילה לו : והיזהר מיום שלא תספיק נפש לזולת, ולא יתקבל ממנו צדק, ולא יועיל לו ההשתדלות, ולא יעזרו

אמר הקב"ה: וירא יום, ואין שכר אב על בנו, ואינו ילד. מותר לו ואביו משהו

האמונה ביום האחרון פירושה שאתה מאמין בכל מה שבא אחרי המוות, כמו הייסורים והאושר של הקבר,
והתחייה שלאחר מכן, והחשבון, האיזון, השכר והעונש, גן עדן וגיהנום, וכל זה. אלוהים תיאר את יום התחייה

:הוא נקרא היום האחרון בגלל העיכוב שלו בעולם הזה, ויש לו שמות רבים בקוראן, כולל

.יום תחיית המתים: כי יש תחיית המתים וחיים לאחר המוות

.יום יציאת מצרים: כי בו יעזבו אנשים את קבריהם לעולם הבא

.יום התקומה: כי בו יעמדו אנשים לחשבון

.יום הדין: כי בו רשעת הנבראים ושכרם על מעשיהם

.יום הדין: כי זה יום הפרדה בין אנשים עם צדק

.יום הדין: כי בו יתאספו הנבראים ויאספו במקום חשבון

יום הכינוס: כי אלוהים אוסף אנשים לתמורה

יום הדין: כי בו אנשים ייקחו דין וחשבון על מעשיהם שעשו בעולם הזה

יום האיום: כי זה מימוש אזהרת אלוהים לכופרים

יום שברון הלב: כי בו מצוי שברון הלב של הכופרים

יום הנצח: כי החיים ביום זה הם חיי נצח

יב- משכן הבא: כי הוא אחר משכן העולם הזה, והוא משכן קבוע, שלאחריו אין מעבר למשכן אחר

בית ההכרעה: כי זו יציבות קבועה ללא השמדה או מעבר

בית השומה: כי המגורים בו נצחיים

האירוע: להשיג את התרחשותו

אל-חקה: כי הוא מתקן כל טיעון ומחלוקת בשקר, במובן של להשתלט עליו

אלקרעא: כי הוא דופק באוזניים ובלבבות בזוועותיו

אל-ע'שיה: עקב התעלפות כללית של שני הנושאים הכבדים

יט- אל-תמא: כי היא מתגברת ומתגברת על כל שאר הפיתויים

אל-עזפה: כלומר הקרוב

יום הדחייה: כי אנשי גן העדן יטעו את אנשי הגיהנום

יום הקריאה: כי בו כל האנשים נקראים על ידי האימאם שלהם, והם קוראים זה לזה, ואנשי גן העדן קוראים לאנשי הגיהנום, ואנשי הגיהנום קוראים לאנשי הגיהנום. גן עדן,

: משמעות האמונה ביום האחרון. ואנשי המנהגים קוראים

אמונה איתנה שאלוהים הכול יכול יעלה אנשים מהקברים, ואז הוא ייתן להם דין וחשבון ויתגמל אותם על מעשיהם, כדי שאנשי גן העדן יתיישבו בבתיהם, ואנשי הגיהנום ישקעו בבתיהם

האמונה ביום האחרון היא אחד מעמודי התווך של האמונה, ואין האמונה תקפה בלעדיה. אמר הקב"ה: אבל צדקה הוא המאמין באלוהים וביום האחרון אלבכרה:

מדוע הדגיש הקוראן את האמונה ביום האחרון

הקוראן הקדוש הדגיש את האמונה ביום האחרון, והצביע עליה בכל הזדמנות, ואישר את התרחשותה בשיטות ערביות שונות, וקשר את האמונה בה לאמונה באל הכול יכול ביותר ממקום אחד

הסיבה לכך היא שהאמונה ביום האחרון היא תוצאה הכרחית של האמונה באלוהים ובצדקתו, כבוד לו, העליון, וההבהרה של זה

הקב"ה אינו תומך בעוולה ואינו משאיר את העושק ללא עונש

ולא את המדוכא ללא הגינות, ואינו משאיר את העושה הטוב ללא שכר ותמורה, ונותן לכל בעל זכות את זכותו, ורואים בחייו של העולם הזה שחי לא בצדק ומת שלא בצדק

ולא נענש

, ומי שחי נדכא ומת נדכא ולא לקח את זכותו מה זה אומר, וה' לא מקבל עוולמשמע שחייבים להיות חיים אחרים, חוץ מהחיים האלה שאנו חיים,

חייבת להיות זמן אחר שבו העושה מקבל שכר והמתעלל נענש

שמות האל הכול יכול המציינים ניסיון, ידע, מודעות, עדות ומעקב ממלאים, . וכל מי שיש לו זכות לוקח את זכות ספירת הדרשה: מגיד בן סולימאן אל-ראסי, בעשרים ואחד בראג'ב 1442, בעיר ג'ובייל, בממלכת ערב הסעודית

ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761

ביום השני

החוק האסלאמי לא הותיר שום היבט של חיי אדם מבלי להתייחס אליו, וקבע לו גישה ברורה. הוא נקרא היום האחרון כי הוא היה מאוחר לשלב הקרוב של החיים, והוא הוזכר בקודש. קוראן מספר שמות ליום האחרון. ביניהם: יום הדין, יום הכינוס, יום התקומה, יום יציאת מצרים ויום התשובה.

אמונה ביום האחרון

האמונה ביום האחרון היא נדבך חשוב בששת עמודי האמונה, כפי שהוזכרה בחדית' של גבריאל עליו השלום, בבואו אל הנביא, יהי ברכה ושלוה בדמותו. אדם ללמד את המוסלמים את דתם. הוא אמר: אתה צודק שרשרת ההעברה שלו נכונה], ומהחדית' הזה אנו מבינים שהאמונה ביום האחרון היא אחד מעמודי התווך של האמונה, כלומר, אין אמונתו של אדם. שלם או תקף אלא אם כן הוא מאמין בעמוד הגדול הזה.

משמעות האמונה ביום האחרון

האמונה היא האשרור המבוסס על הלב, לכן מי שמאמין ביום הדין עם אשרור לב איתן הוא אדם המאמין ביום האחרון, והאל הכול יכול תיאר את עבדיו הצדיקים כמאמינים בנסתר, ואין ספק שהיום האחרון הוא אחד מהעניינים הבלתי נראים; בגלל היעדרו מהתבוננות אנושית, אמר הקב"ה: המאמינים בנסתר ומקיימים תפילה ומוציאים ממה שסיפקנו להם אלבכרה: ג

שלבים של היום השני

חיית המתים: לאחר שהמלך ישראפיל נושף ברעם בתמונות, וכל היצורים מתים, אלוהים הכל יכול מצווה על הנשמות לחזור אל הגופים כדי שהחיים יוכלו להחיות אותם שוב.

שלב ההמתנה: יצורים עומדים להמתין להצגת מעשיהם בפני אלוהים, והשמש מתקרבת אליהם.

שלב ההצגה והחשבון: מעשים מוגשים לה' יתברך, ויש אנשים שאחראים על חשבון קל, וזהו המצגת, ויש מהם דנים במעשים שעשו, וזהו החשבון.

שלב האיזון: בו מתחלקים מעשי המשרתים למעשים טובים ומעשים רעים.

שלב הספרים העסקיים והפצת העיתונים: בשלב זה ניתן לכל אדם את הספר שלו.

שלב אל-סיראט: זהו גשר עם ויום המחברים לגיהנום, שדרכו עוברים כל היצורים, חלקם חוצים אותו במהירות הסוסים, וחלקם נופלים ממנו חלילה.

שלב הכניסה לגן עדן או לגיהנום: היכן נמצא אושר התושב, או כניסה לגיהנום שבו הייסורים הכואבים הנה קטע מאור הקוראן קטע מסיפורה של אותה אינטראקציה מורחבת בין שני חיים; בין העולם הזה לעולם הבא סיפור השפעתו של העולם הזה על העולם הבא של האדם וקביעתו את גורלו הנצחי.

בתמורה לכך שעולמו יושפע מהבא באושר ובאומללות כאשר הוא מאמין ביום האחרון וביום האחרון. הוא בטוח, בזה, וכאשר הוא לא מאמין בזה או חושב שזה חשד או מזניח אותו או שוכח לפגוש את אדונו.

הקב"ה הוא "יש לו הבריא והציווי". ביצירתו נתן לאדם הזדמנות חיים, ובאמצעות ההתגלות הבהיר לו את השיטה שבה הוא מנצל את ההזדמנות הזו ומנהל את עניין החיים האלה, ציווה עליו. ללכת אחריו, ואמר לו שהוא חוזר אליו להראות לו את מעשיו ולגמול לו עליהם. לגורל שהוא יותר גרוע.

תהילה לו, היעד של כל הודעותיו על מה שהרווחת, אין פסול היום. אכן, אלוהים מהיר בחשבון" גפיר:

והסוד בהשגת "אזהרת יום ההתכנסות" של מעמד זה, כך שהיה אחד מתמידי התגלות ה', הוא פירותיו הטובים והמבורכים שהוא מביא בכל זמן ומקום, מטהר את הנפשות ומתקן. החברות

להיות מונחה על ידי הקוראן הוא פרי האמונה בעולם הבא

הקוראן הקדוש, על הבהרת הכל והדרכה לכל דרך נכונה, כפי שאמר אלוהים עליון: , מי יכול לספק לאנושות כללים מדויקים ותורות מתאימות לרפורמה של יחידים וחברות, אך הדלת לקבל זאת ממנו

מכאן ברור כי האמונה בעולם הבא מכשירה את בעליה להיות מונחה על ידי הנחיית הקוראן, לא כאמונה מופשטת, אלא כאנגריה המייצרת ציות

המינימום פעולות הפולחן, שבאמצעותן הקוראן מתחיל לתת את מתנותיו למאמינים, מקים תפילה ומשלם זכ"ת כאמור בפסוקים. שלושת הקודמים כי הם הודרכו ע"י הקוראן לפני ששני מעשי הציות הללו התרחשו מהם, ואז לאחר שכלל שהם צייתו יותר, כך הם הודרכו יותר

"אכן, אלה המאמינים ועושים מעשים צדיקים, אדונם ינחה אותם באמצעות אמונתם" יונוס

באם הקוראן יש רמז למשמעות זו. הסורה מתחילה באמונה באלוהים וביום האחרון: אלפתיחא: ומסתיימת בבקשה להכוונה: "הדריך אותנו אל דרך ישרה" אלפתיח: וסידור זה מצביע על כך שהאמונה באלוהים וביום האחרון מביאה לציות לאלוהים, ושהציות לו מביא לגיורהפתיחה, אם כן, לא רק סיכמה את תוכנו של הקוראן, אלא גם סיכמה את גישתו החינוכית .

ההתייחסות לקוראן היא פרי האמונה בעולם הבא

הקוראן השתמש באמונה בעולם הבא ביעילות, והוא מזכיר כל מיני איומים עולמיים ועולמיים במקומות שונים ובשילוב עם פעולות שונות. הקב"ה אמר:

לפיכך, שלחנו אותו כקוראן ערבי, וגיוון בו מהאזהרה, כדי שיהיו צדיקים, או שיזכירו להם" תהא

והקוראן עצמו קובע שאין השפעתו משפיעה על יראת שמים וזכירה זו אלא לאלו המאמינים ביום האחרון, כמו שאמר הקב"ה: "אז הזכיר את הקוראן החושש והירא ש"ה: והוא אמר: "ונברך באלה החוששים מפני החוששים. ואין משתין, כדי שיהיו צדיקים" אל-ענעם

תורת המשפט של הקוראן היא פרי האמונה בעולם הבא

האמונה ביום האחרון מובילה את הקוראן והמתבונן בקוראן לחסידות. מסוגל ל"פסיקת הקוראן", כלומר מי שמסוגל לצלול למעמקיו ולחלץ את הנסתר ממשמעויותיו וסודותיו, כפי שאמר אלוהים הכל יכול: של ידע ועמוק יותר, ומי שאינו ירא אלוהים. בין החוקרים, אלוהים לא יעזור לו להבין את דבריו

באשר למי שאינו מאמין בעולם הבא, הוא הראשון לשלול את פסיקת הקוראן עם מבוגר, שהצליח לאפשר זאת משפת הקוראן וממדעי הקוראןראיית רוח היא פרי האמונה בחיים שלאחר המוות

האמונה ביום האחרון מעניקה למאמין את הכוח לראות דברים, משום שבעזרתה הוא מוסמך להפיק תועלת אור צלול. "אנ-ניסה: בקוראן, אלוהים עושה לו אור: "זה המוריד: מהקוראן שכן הוא האור הנגלה של אלוהים פסוקים ברורים לעבדו להוציא אותך מהחושך לאור" אלחדיד

הוא בעל תובנה ורואה באור הקוראן עניינים ומעשים כפי שהם. הוא רואה את הרע כרע ואת הטוב כטוב, והאמת היא אמת ושקר הוא שקר. והוא פוגש את מי שאינו מאמין בחיים שלאחר המוות, כי בכך שהוא מונע מעצמו את אור הקוראן, הוא אינו רואה את הדברים כפי שהם, אלא המודעות שלו היא דו-משמעית ותפיסתו הפוכה; עבורו, הרע הוא טוב והטוב הוא רע, כמו שאמר הקב"ה: והקב"ה קבע שסיבת מניעת תבונתו היא אי אמונתו בעולם הבא, ואמר:

חסינות דתית היא פרי האמונה בחיים שלאחר המוות

שני הפסוקים מצביעים על כך שסמכות השטן אינה על המאמין בעולם הבא, אלא על המפקקים בכך.

אשר למאמין בעולם הבא, לפי כשירותו להיות מונחה על ידי דבר ה', הוא מוצא בו אם הוא קורא אותו, שומע אותו או מתבונן בו, זכרון, כשם שהוא מוצא בו את בירור הסיבות. על צדקה ועמידה ועל סיבות הסטייה והכפירה, ובירור המלכודות והמזימות של אויבו השטן, והוא יודע שאם הקב"ה מצווה על משהו או אוסר אותו, הרי זו האמת, ושהכל מה שסותר אותו ב מה שעולה

במוחו או מאשים את עצמו בכך הוא מהשטן, שכן האינדיקציה לכך שהמחשבה היא לחישה שטנית היא שהשטן אוסר על מה שאלוהים מצווה ומצווה על מה שאלוהים אוסר, מייפה את המעשה הרע ושונא את טובתו ומבטיח את ההיפך מזה. מה שאלוהים הכל יכול מבטיח.

מכאן, שהשטן לא תמיד מסוגל להפיל אותו, כי אמונתו והתקשורת שלו עם הקוראן

באשר למי שמטיל ספק באשר לעולם הבא, יש לו את היכולת להגיב לשטן, והשטן מוכשר ומחזיק בו כי הוא נשאר ללא חסינות, והחסינות היא רק בדבר אלוהים, ואלוהים קבע שהוא יהיה. משולל ממנו מי שאינו מאמין בעולם הבא כמו שאמר הקב"ה: וכאשר אתה קורא את הקוראן, עשינו בינך ובין אלה הם אינם מאמינים בעולם הבא כמסך נסתר והנחנו צעיפים על לבם. שלא יבינו זאת, ובאוזניהם חירשות אלישרא

בכך הוא חשף את לבו לקלוט את אמירותיו של השטן כמי שעוקב אחרי רצונותיו ונכונותו לאמץ את מה שנראה לו במחשבה, ואת רצונו המוגזם לעשות ככל העולה על רוחו, ולהיטותו ליהנות מהעולם. כמה שאפשר וכמה שיותר מהר, והוא עלול להימשך להביא תועלת לעצמו ע"י פגיעה באחרים. ולהגן על האינטרסים שלו בכל אמצעי, כל עוד חיי העולם הזה הם חיים בעיניו, אין החיים שאחריו, לא חשבון ולא שכר, אז הוא יהיה בובה אמיתית בידי השטן, לאן שהוא מכון אותו, הוא פונה, ומטעה אותו ומשתמש בו בחטא ובתוקפנות יחדיו, ואולי יהיה שלו בשלום. את עצמו אז הוא מטעה אותו וגורם לו ליפול לחטא ללא תוקפנות

הרצון הוא פרי האמונה בעולם הבא

האמונה בעולם הבא יוצרת בלב את הרצון המניע לעשות את מה שצריך לעשות, ולהימנע ממה שצריך להימנע. הוא יוצר בו את האנרגיה הרוחנית המייצרת אינטרסים, וצנזורה עצמית המונעת שחיתות

האמונה בעולם הבא היא מניע לטוב, ועל כך תעיד העובדה שהקוראן מוביל אותה כדרך להסביר את מעשי המשרתים וכדרך לעודד אותם לעשות פעולות פולחן והזהרה לאלה. הנוטשים אותם בין סימני הקוראן בעניין זה

התגובה לאלוהים מושגת מתוך אמונה באלוהים וביום האחרון, כפי שאמר אלוהים הכל יכול: "הו אתם המאמינים, הגיבו לאלוהים ולמען השליח, כשהוא קורא לכם למה שהוא חי, ואלוהים יודע

ואמונה בעולם הבא מביאה ליותר מאשר להגיב, היא מובילה להגדלת המעשים הטובים ולמהר אליו ולהתקרב למעשים העליונים. אמר הקב"ה הכול יכול:

ומי שמשלם את הזק"ת חושש מיום שבו יתהפכו הלבבות והעיניים כדי שאלוהים יגמול להם לפי מיטב מה שעשו, ויגדיל אותם מתוך שפעו, ואלוהים מספק פרנסה למי שירצה בלי חשבון" אנ-נור

וכי אמונה זו נטועה בחייו של המאמין, המניע של דוגמת שליח ה', יהי רצון ושלום ה' עליו, כפי שאמר אלוהים הכל יכול:

והאמונה הזאת בדיוק של החישוב, שהניעה לטפל בחלקיקים ובכל זה ביחד:

אז מי שעושה משקל אטום של טוב יראה אותו ומי שעושה משקל אטום של רע יראה אותו אלצלצלה: ז-ח

וכי אמונה זו מחייבת את היחיד לדבוק בצדקה, גם אם חברתו סטתה ואנשיו תעו, על סמך העובדה שהחשבון ביום התקומה יהיה עם כל יחיד בנפרד, כמו שאמר הקב"ה: "וכל אחד. מהם יבואו אליו ביום תחיית המתים בנפרד" מרים: והוא אמר: "קרא את ספרך, זה מספיק לך." היום תחשבו" אלישרא

האמונה ביום האחרון היא גורם מרתיע מהרע כשם שהיא מניע לטוב. על כך יעידו האינדיקציות בקוראן שבמקרה של נוכחותה היא מונעת רעות רבות, וכי במקרה של היעדר זה גורם לשחיתות גדולה. כמו עריצות ושחיתות עלי אדמות, מעילה בכספי ציבור, מעקב עיוור, קמצנות ודעות קדומות בין בני זוג.

חיי העולם הזה הגיהנום הוא משכן ולגבי מי שירא לעמוד לפני אדונו ואוסר את הנפש מרצונות אלנאציאת. הניגוד הזה בין שתי התכונות בפסוק השני הוא הקשר קונטקסטואלי המעיד על כך שהיפך מיראת מעמד ה' הוא עריצות, ומי שירא את עמדת אדונו אינו עריץ.

וכי אמונה זו מרתיעה את המאמין מהתרוממות הארץ והשחתה בה. אמר העליון:

וכי הוא מסיר מהבוגדנות שהיא מעילה בכספי ציבור:

וזה מונע מהמאמין להשתמש באבריו ובחושיו למה שלא נבראו, כי יעידו עליו ביום התקומה במקרה שגרם להם נזק והאכילם בזוהמה, ובמקרה. שהוא העסיק אותם כדי לפגוע באחרים בדתו או בעולמו. על מה שנהגו לעשות * ביום ההוא ימלא ה' את חובם במלואו, וידעו שאלוהים הוא האמת הברורה" אנ-נור: כ"ג-כ"ה

וכל מי שיש לו זכות לוקח את זכות. שמות האל הכול יכול המציינים ניסיון, ידע, מודעות, עדות ומעקב ממלאים, ספירת הדרשה: מגיד בן סולימאן אל-ראסי, בעשרים ואחד בראג'ב 1442, בעיר ג'ובייל, בממלכת ערב הסעודית

ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761

היום האחרון הוא סוף הזמן המוגבל וימים האחרונים של העולם, והוא

ידוע בשם יום התחייה, ובין מבשריו הוא החיים שלאחר המוות וסימני השעה, ולכן הם חלק זה, והוא נקרא אחרון כי הוא היום האחרון שאין יום אחריו; בה יתחלקו אנשים לאחר חשבון וגמול, ויאספו אל משכנם הסופי. או לגן עדן או לגיהנום, והאמונה ביום האחרון היא תנאי של אמונה, והאמונה בה לא צריכה להיות רק כללית;

אלא יש צורך להאמין בכל אירועיה ופרטיה כלל האמונה ביום האחרון האמונה ביום האחרון הוא אחד מששת שליחים, והיום האחרון, ולהאמין בגורל, טובו עמודי התווך של האמונה, והתקבלו עדויות רבות המראות את ורעיביום האחרון, כמו שאמר הקב"ה האך צדקה הוא המאמין בה' וביום האחרון

, וכן מהאזכור התדיר של יום זה בקוראן הקדוש; כמו שהקורא בשו"ת כמעט ולא עובר דף מקרא אלא שהוא מוצא בו אזכור של היום האחרון, ואין אמונת העבד שזה לא אלא אם כן מאמין ביום הזה, כיון שהוא אחד. מעמודי התווך של האמונה וגם ליום זה יש השפעה רבה על התנהגות המוסלמי

. זו סיבה ליראת ה', התנהגות צודקת של העבד ולא היצמדות לעולם האמונה ביום האחרון היא אחד מיסודות האמונה שבה אמונת העבד אינה שלמה ואינה ישרה. אלא עם כולם, וזה מעיד על חשיבותו; הוא מוזכר לעתים קרובות בספר ה' ומקושר לאמונה באל הכול יכול,

ולאמונה ביום האחרון יש יתרונות גדולים ותועלות גדולות המגיעות ליחיד בטוב. מעמד האמונה ביום האחרון הטקסטים של הקוראן הקדוש והסונה של הנביא מלאים בדיבור על היום האחרון, אירועיו וקודמיו. היכן שהיום הזה מתחיל עם התרחשותם של שינויים גדולים ביקום, אז השמים מתפצלים, כוכבי הלכת מתנגשים זה בזה, הכוכבים מתפזרים, ההרים נמסים, וכל מה שאנשים היו נראים כמו נהרס.

בנשיפה בתמונות, אז כל אלה שבשמים ובארץ נדהמים, ואלוהים הכול יכול אמר: אז כשאנו נושבים בתמונות, אחד הוא אחד והארץ וההרים הרה, ואמר: שמים ומי על הארץ חוץ ממה שאלוהים ירצה, אז שוב נושף לתוכו, והנה עומדים ומסתכלים

והרבה פסוקים מהקוראן הקדוש וסונת הנביא. לציין כי אמונה ביום האחרון היא אחד מעמודי התווך של האמונה, ולכן היא אחת מעמודי התווך של האמונה לפעמים. כפי שאמר הנביא - יהי רצון ושלום ה': להאמין באלוהים, במלאכיו, בספריו, בשליחיו וביום האחרון,

ולהאמין בגורל, בטובו וברעיוולפעמים היא קשורה באמונה בה' הכל יכול, כגון אמרו - כבודו: הילחם באלה שאינם מאמינים בה', לא ביום האחרון תוכן האמונה בה'. היום האחרון כולל אמונה ביום האחרון בכמה דברים שאי אפשר לעשות בלעדיו, כלומר:

הראשון שבהם הוא שהמשרת מאמין בתנאים המוקדמים של היום האחרון; כמו המוות, ייסורי הקבר וסימני השעה. השני הוא להאמין בתחיית אלוהים של אנשים מהקברים. השלישית היא האמונה באירועי היום האחרון עצמו; כגון דחיסה, חשבון, פיצוי, השתדלות, האגן, השביל וכדומה. הרביעית היא האמונה בקיומו של גן עדן ואושרו, ובגיהנום וייסוריו, ושנשים מיועדים לגן עדן או לגיהנום

, וכל מה שאלוהים אמר ושליחו סיפר על אירועי היום האחרון או מה שיש. הקשורים אליו חובה על המוסלמי להאמין בו בוודאות, ולהאמין שמה שהוזכר מהסימנים והאירועים הוא בלתי נמנע להופיע ולהתגשם, ללא פרשנות אישית. אלא, המשרת מאמין במה שבא במשפט טקסטים ומה שפירשו החוקרים המהימנים,

והוא מעוניין לזכור כל הזמן את קרבתו של יום התחייה; להגברת הקשר והקרבה לה' הכל יכול מדענים חילקו את סימני היום האחרון לסימנים קטנים ועיקריים: הקטין הוא זה שהצביע על התקרבות יום התחייה, ורובם התרחשו; כמו שליחות השליח - יברך אותו ה' וישן לו שלום -, ריבוי ההרג, אובדן האמון ועוד סימנים המוזכרים בטקסטים המשפטיים האותנטיים. השלטים הגדולים קרובים יותר לשעה מהקטנים, ומתריעים על תחילת השעה. כולל

הופעת המהדי, הופעתו של האנטיכריסט, ירידתו של נביא האל ישוע - עליו השלום -, יציאת גוג ומגוג, העשן, זריחת השמש ממערב וסימנים נוספים. הכלולים בטקסטים המשפטיים האותנטיים, והסימנים האלה באים זה אחר זה ברצף, ואם זה יסתיים, אלוהים ישלח את המשרתים מהקברים.

פירות והשפעות של אמונה ביום האחרון להשגת האמונה ביום האחרון בליבו של מוסלמי יש השפעות גדולות בעולם הזה ובעולם הבא, ובין השפעות הללו הן הבאותהגברת נכונותו של המשרת לציית. אללה, המרומם והמלכותי

, אמר: זה הספר, אין ספק בכררה והשפעתה - הגדולה - על התנהגות המוסלמי. לדאוג להכנה ליום האחרון את רצונו של המשרת להרבות ממעשים טובים, להימנע מעבודות הכחשה ולהגביר את נכונותו ליום הגדול הזה. על התשוקה לשמים היא המחסה והתכונות לתפקידי האחרונים. יום; מעמידה בחשבון לפני ה', חציית השביל, מעופפת עיתונים וכו', מושפעת ופוחדת כשמזכירים את העולם הבא,

וחוזרת וחוזרת אל ה' הכל יכול האמונה ביום האחרון הופכת את המוסלמי לנכונות יותר לעשות מעשים של פולחן, ליותר פחד ויראת שמים, ויותר תקווה בשכרו ובהנאה שלו. ותאוות השכר על כך שמות האחרונים. יום התרבו שמותיו של יום התקומה בשל גדולתו של היום הזה

, וריבוי זוועותיו והמתרחש בוליום האחרון יש שמות רבים, ביניהם יום אזפא. ; כל יום בקרוב. יום הבעת'; כי זה היום שבו אנשים יוצאים מקברם בחיים. יום טאגאבון כלומר, ביום שבו אנשים יתחלקו, אז הוא יאסוף אותם לגן עדן או לגיהנום. יום מפגש היכן שאנשי הארץ ואנשי שמים נפגשים

, והצורך והנדכאים נפגשים, כשם שהבריאה פוגשת את בוראו. יום השיחה; היכן שבעלי הגיהנום קוראים לבעלי גן העדן להציל אותם מייסורים, ובעלי גן העדן קוראים לבעלי הגיהנום שהבטחת ה' אמיתית, והמלאכים קוראים לבעלי גן העדן, ומבשרים להם בשורות משמחות על נצח בגני האושר. יום שישי. יום הדין. ההשתייכות שבה כל פעולה זכאית ומוצגת לבעליה. יום שברון לב שבו אדם מתחרט על מה שהזניח.

יום האלמוות. יום בחוץ. תקציר המאמר: אמונה ביום האחרון פירושה וודאות שיהיה יום בו יעמדו המשרתים לפיצוי וחשבון, ואמונה זו היא חובה, שכן היא אחד מעמודי התווך של האמונה, והאמונה באחרון. ליום יש חשיבות רבה, ועל כך ציינו פסוקים וחדית'ים רבים,

היום. כשם שלאמונה ביום האחרון יש השפעות ופירות, וליום האחרון שמות רבים; כמו יום התקומה ויום התקומה האחרון הוא יום תחיית המתים; מה הכוונה בזה: מזמן ההתכנסות ועד האינסוף, או עד שאנשי גן העדן נכנסים לגן עדן ואנשי אש גיהנום, והוא נקרא היום האחרון; כי זה אחרון הזמנים המוגבלים; או כי מאוחר לעולם; וכי אין לילה אחריו; כי זה הימים האחרונים של העולם.

אמונה ביום האחרון: זוהי האמונה המוצקה שאלוהים הכין זמן שבו הוא יסיים את חיי העולם הזה

ונאמר בהגדרתו באופן כללי: זו אמונה בכל אשר נאמר ה' - כבודו - בספרו, ושליחו עליו ה' תפילת ה' ושלו, על מה שיקרה לאחר המוות. ממשפט הקבר ומייסוריו, תחיית המתים, ההתכנסות, העיתונים, החשבון, האיזון, האגן, השביל, ההשתדלות, גן העדן והגיהנום, ומה שהוכן אלוהים הכל יכול לכל משפחותיהם

אז: אמונה ביום האחרון היא אמונה בנסתר; כי אף אחד לא היה עד לזה בעצמו, אבל הקב"ה אמר לנו באמצעות שליחיו הנכבדים, לכן דרכו היא העברת הנכונה של מה שבא בספר והסונה הנכונה

אבל הקב"ה שסיפר לנו על היום האחרון, חייב אותנו להאמין בו, והפך אותו לאחד מעמודי התווך של האמונה. הוא הפקיד בידי האינסטינקט האנושי את היכולת להאמין בנסתר, וייחד את האדם בעניין זה. מבין מה שהוא הבחין בו, נדיבותו והשפע שלו

החיה חיה רק בגבולות מה שהחושים תופסים, ועולמו מוגבל בטווח הזה, אבל אלוהים כיבד את האדם, לא רק מגביל אותו בגבולות מה שחושיו תופסים, אלא הרחיב את אופקיו והרחיב אותם, ו העניק לו את המאפיין הזה, שהוא היכולת להאמין במה שהחושים אינם תופסים, ולכן נשמתו הפכה מרווחת יותר. ועמוק יותר מהחיה, האופקים שלה נעשו רחבים יותר ויותר.

אבל הבורות תמיד מעוותת את דמותו של האדם, ומחזירה אותו לתחתית הממזרים לאחר שברא אותו בצורה הטובה ביותר.

הבורות העכשווית רוצה להפוך את האדם לחיה ולגביל אותו למה שחושיו תופסים בלבד! אתה רוצה לשלול ממנו את הכבוד שבו כיבד אותו אלוהים, ולבטל מעולמו את כל העולם הבלתי נראה, באמתלה של ריאליזם ורוח מדעית!! ואז היא מתדרדרת באדם מבחינה רוחנית, פסיכולוגית ומוסרית, ובסופו של דבר גורמת לו לאבד את אנושיותו

ההכרח להאמין ביום האחרון ועדויותיו

האמונה ביום האחרון מסומנת על ידי הקוראן והסונה של הנביא, והקוראן כולו, מפתחתו ועד לסימומו, מלא באזכור תנאי היום האחרון, ופרטי מה שיש. בו, ומבסס זאת עם חדשות אמיתיות ודוגמאות שניתנו לשיקול והכוונה.

היצר המשותף מעיד על כך ומנחה אותו, ואין אמת במה שטוענים האנשים המוטעים שהשכל מכחיש את התרחשות תחיית המתים ותחיית המתים, שהרי השכל אינו מונע את התרחשותה, והנביאים אינם מביאים את מה שהשכלים מטעים את התרחשותה. גם אם הביאו דבר המבלבל את השכלים, ומטעים זה אמרו חכמינו: הדינים באים עם צדפות השכל, לא באי-אפשרות השכל

באשר לראיות של תחיית המתים, תחיית המתים והיום האחרון, הן רבות מאוד, כולל הדברים הבאים:

ראשית: חלוקות על התרחשות תחיית המתים

אמר הקב"ה מצווה על נביאו להישבע באדונו שהתחיה היא אמת, אין ספק, ושזה חייב לקרות, והמתכחשים לזה חייבים לתת דין וחשבון, ושזה לא פוגע בה' הכול

יכולבפסוקים הקודמים מצווה הקב"ה על נביאו - שהוא האמת והמאמין - להישבע שהחיפוש והגמול יתקיימו, ושהדבר יתגשם בהכרח, וידוע שאם הנביא, יהי רצון שתפילותיו של הקב"ה יתקיימו. עליו השלום, לא נשבע שתתרחש תחיית המתים, היו המאמינים מקבלים את דבריו באשרור מוחלט, ועל כך לא היה ספק. מספיק מידע זה לתקפות ראיותיו

שנית: אזהרת הדור הראשון על הדור השני

והאדם אומר: "כאשר אמות, אוציא אותי חי." האם האדם אינו זוכר שבראנו אותו קודם, כשהיה כלום

בפסוקים המבורכים הללו, תהילה לו, הוא מסביר לעבדיו שהוא משקם יצורים לאחר שהם מתים ופוגעים באדמה, כשם שברא אותם בפעם הראשונה וברא אותם יש מאין, אין הוא מסוגל ליצור אותם שוב, וידוע שהבריאה השנייה קלה מהראשונה.

סופר את הדרשה: מגיד בן סלימאן אלראסי, על נשאתה בחמישה עשר לחודש ד'ו אלקידה לשנת 1442, בעיר

בממלכת ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761, המתפרסם בעמוד

אלוהים ברא הכל, עיצב אותו, שיכלל את מלאכתו, והשיג באמצעותו את מטרת השלמות המתאימה לו. הוא העריך עבורו מה יתאים לו במהלך שהותו, והדריך אותו גם אליו.

האמת הגדולה הזו נוכחת בכל דבר בקיום הזה. כל דבר במרחבי הקיום מעיד על כך, מהגדול ועד הקטן, ומהנשגב ועד חסר החשיבות.

לציפורים יש אינסטינקט לחזור הביתה. הציפור המנדנדת שקיננה ליד דלתך נודדת דרומה בסתיו, אך חוזרת לקן שלה באביב שלאחר מכן. בספטמבר, להקות של רוב הציפורים באמריקה טסות דרומה, ולעתים קרובות מטיילות כאלף מייל מעל ארץ הים, אבל היא לא מאבדת את דרכה.

והינשוף יכול לראות את העכבר החם והעדין רץ על הדשא הקריר, לא משנה כמה חשוך הלילה.

ואם הרוח נושאת פרפר נקבה דרך חלון אל עליית הגג שלך, היא שולחת במהרה אות עדין; הזכר עשוי להיות במרחק; אבל הוא מקבל את האות הזה ומגיב לו, לא משנה כמה תריח מהעבודה שלך כדי להטעות אותם. אתה רואה שליצורים חסרי החשיבות האלה יש תחנת רדיו והאם לפרפר הזכר יש רדיו מנטלי, בנוסף לחוט הקולט את הצלילה האם אתה רואה את זה מרעיד את האתר, אז הוא מקבל את הרטט

במינים מסוימים של נמלים, הפועלים הפועלים מגיעים ממנו עם גרגרים קטנים כדי להאכיל נמלים אחרות במהלך החורף.

והנמלים מקימות את מה שמכונה "מחסן הטחינה" ובו הנמלים שקיבלו לסתות גדולות שהוכנו לטחינה מכינות אוכל למושבה, וזה עניין היחיד, ובבוא הסתיו, יהיו לכל הדגנים. נטחן; הטוב ביותר עבור המספר הגדול ביותר מחייב שימור אספקת מזון זו. כל עוד הדור החדש יארגן נמלים טוחנות רבות; חיילי הנמלים הורגים את הנמלים הטוחנות הקיימות, ואולי הם משביעים את מצפונם החרקים שאותן נמלים קיבלו את גמולן המספיק. הייתה לו הזדמנות ראשונה להפיק תועלת מהאוכל תוך כדי טחינתו.

אין ספק שיש בורא עולם שהנחה אותה לכל זה, והדריך יצורים אחרים, גדולים כקטנים. על כל זה, הוא אמר, "אדוננו הוא שנתן הכל את יצירתו ואחר כך הדריך אותו" טהה

לאחר מכן, האם הבורא הגדול הזה אינו מסוגל להחיות אנשים מקברם תמורת גמול וחשבון, לפי מה שייעד ומה שברא להם...

אשר לאדם עצמו המכחיש את תחיית המתים, אמר לו הקב"ה: ובתוך עצמכם, לא תראו אלדריית: כאוכאשר נשללת ברכת הוודאות.

זה פלא בהיווצרותו הגשמית: בסודות הגוף הזה. זה פלא בהיווצרותו הרוחנית: בסודות הנשמה הזו.

ואתה טוען שאתה עברייין קטן

בך, העולם הגדול יותר סגור

בכל מקום שבו אדם עומד והרהר בנפלאותיו, הוא נתקל בסודות המפליאים ומבלבלים: היווצרות איבריו, פיזורם, תפקידיהם, האופן שבו הם מבצעים תפקידים אלו, תהליך העיכול והספיגה, תהליך הנשימה והבעירה, מחזור הדם בלב ובוורידים, מערכת העצבים והרכבה, וניהול הגוף ודוגמה פשוטה:

שמיעה וראייה אמור: הוא אשר ברא אותך ועשה לך שמיעה, ראייה ולבבות. מעט אתה מודהאלמולק: כג

שמיעה וראייה הם שני נסים גדולים שעליהם ידועים כמה מתכונותיהם המופלאות. המדע המודרני אומר: "חוש השמיעה מתחיל באוזן החיצונית, ורק אלוהים יודע היכן הוא נגמר. אל המבוך שבתוך האוזן... זה המבוך כולל מעין תעלות בין ספירלה לחצי עגול, ובקטע הספירלי בלבד ישנן ארבעת אלפים קשתות קטנות המחברות לעצב השמיעה בראש.

מה אורך הקשת והנפח שלו? ואיך התקנת את הקשתות האלה, שמגיעות לכמה אלפים, שלכל אחת מהן מבנה מיוחד?.. באוזן יש מאה אלף תאי שמיעה, והעצבים מסתיימים עם ריסיים זעירים, שדיוקם וגדולתם מבלבלים את המוח.

לגבי הראייה: מרכז חוש הראייה הוא העין המכילה מאה ושלושים מיליון קולטני אור שהם קצוות עצבי הראייה, העין מורכבת מ: הסקלרה, הקרנית, השליה, ו הרשתית. החלק הפנימי ביותר מורכב ממקלות וחרוטים. שנאמר: מספר הראשון: שלושים מיליון מקלות, ומספר השני: שלושה מיליון חרוטים. כולם מסודרים בהתאמה הדוקה יחסית זה לזה.

באשר לעדשות, עדשת העיניים שלך שונה בצפיפות. לכן כל הקרניים מתאספות במוקד, ואדם אינו משיג אותו בשום חומר מאותו סוג, כמו זכוכית, למשל.

אחרי שהאדם הזה מכחיש את תחיית המתים! אז הוא שקל את היכולת המופלאה הזו של עצמו, יצירתו ומבנים שלו.. האם הוא שברא את האדם עם היכולת המופלאה הזו לא מסוגל להחיות אותו ולהטיל עליו דין וחשבון? כן, והוא מסוגל להכל.

כי מי שיכול להחיות: רביעית: בין העדויות לתחיית המתים: אזהרת תחיית הארץ לאחר מותה להחיות את המתים: זאת מסוגל להחיות אלה:

בסיכומו של דבר, הארץ המתה והיבשה הזו, כשירוד עליה גשם, רועדת וגדלה וצומחת מכל זוג משמח; וכשהיא מכוסה בחליפה ירוקה, ואחר כך בפרחים ובעצים בצורות שונות; האם זה לא מסוגל להחזיר חיים לארץ המתה..הזו כדי להחזיר את האדם הזה לחייו שוב.

חמישית: אלוהים הכל יכול מודיע על מה שקרה מהתחייה החושית שהייתה עדה בחיי העולם הזה: כך שתחיית המתים של אלוהים בעולם הזה היא עדות לתחיית המתים ביום התחייה.. כפי שקרה בכמה פסוקים בקוראן הקדוש. 'אן:

הוא לא נתן לו, תראה את האדמומיות שלך, ויתן לך לעשות סימן לאנשים, ותראה את הגדולה, איך אנחנו עושים את זה.

מותם של בני ישראל, שהיו יומרות באמונתם, וקבעו שיראו את אדונם המתים הם כמו סיפורם של חברי המערה, והריגת בני ישראל, ותחייתם של מי שיצאו מבתיהם מפחד מוות.

שישית: אלוהים רחוק מלהתעסק בבריאה, ושחוכמתו של אלוהים מחייבת לשלוח אנשים לעונש וחשבון

[האם חשבתם שבראנו אתכם לשווא, ושלא תוחזרו אלינו אל-מומינון: האם האדם חושב שהוא יינטש אל-קיימה:

הכוונה ששני הפסוקים ודומיהם מתייחסים: שהבריאה נעשית חסרת תועלת וחסרת תוחלת אם אין יום אחר שבו יקומו בני אדם לתחייה, ויישאו דין וחשבון על מעשיהם שעשו בחיי העולם הזה; כלומר, החיים הופכים לשווא, ובריאת השמים והארץ הופכת לפסול אם החיים בעולם הזה הם הסף.

אנחנו יכולים להבין את החוכמה של זה במוחנו: אנו רואים בחיינו עולמו מדכאים שנשארו מדכאים עד רגע המוות, ואנשים מדוכאים נשארו מדוכאים עד סוף ימיהם. והיכן הצדק כשהצורר לא נענש והמדוכא לא נענשוהיכן החוכמה ביצירת חיים שאירועיהם אינם דורשים צדק ואז מסתיימים כך

ורואים אנשים סוררים שאינם עומדים בגבולות ה' שציווה ה', והם גוזלים את ההנאות בחיי העולם הזה, ואחרים הדבקים בציווי ה', ואין הם נוטלים מההנאה אלא מה שה'

. התיר, והיא - בעולם הזה - כמות שהיא ללא ספק פחותה ממה שנהנים הסוררים השקועים בהנאות. אז אם חיי העולם הזה הם הסוף של אלה ושל אלה, אז העניין הוא באמת וצודקהאם נכונים העניינים בכך שמי שרצה לגזול את גזלתו ולהתקדם בו בלא חשבון, בעוד שהחייב מונע מעצמו את ההנאה הנוספת ואחר כך ממשיך בגזילתו ללא שכר

בפסוקים המבורכים הללו, תהילה לו, הוא מסביר לעבדיו שהוא משקם יצורים לאחר שהם מתים ופוגעים באדמה, כשם שברא אותם בפעם הראשונה וברא אותם יש מאין, אין הוא מסוגל ליצור אותם שוב, וידוע שהבריאה השנייה קלה מהראשונה.

סופר את הדרשה: מגיד בן סלימאן אלראסי, על נשאתה בחמישה עשר לחודש ד'ו אלקידה לשנת 1442, בעיר

בממלכת ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761, המתפרסם בעמוד